

MINISTERIE VAN ARBEID EN SOCIALE VOORZORG

BETAALDE VERLOFDAGEN

2 October 1937. — Koninklijk besluit tot uitbreiding der wet van 8 Juli 1936, betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen op ondernemingen en inrichtingen waar 5 à 9 personen worden tewerkgesteld.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Gelet op de wet van 8 Juli 1936, betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen en, inzonderheid, op de twee laatste alinea's van artikel 1 daarvan, luidende als volgt:

« Zijn uitgezonderd de ondernemingen en inrichtingen waar enkel de leden van het gezin onder het gezag 'tzij van den vader, 'tzij van de moeder, 'tzij van den voogd arbeiden, alsmede de ondernemingen en inrichtingen waar minder dan tien personen zijn tewerkgesteld.

» De bepalingen van de wet kunnen eventueel bij koninklijk besluit uitgebreid worden tot de ondernemingen en inrichtingen die minstens vijf personen te werk stellen »;

Overwegende dat bij de speciale regelingen omtrent het betaald verlof, ingevoerd overeenkomstig artikel 4 van voormelde wet en op grond van de in paritaire commissies gesloten akkoorden, de wettelijke voorschriften betreffende de betaalde verlofdagen reeds op een groot aantal kleine ondernemingen werden toepasselijk gemaakt;

Overwegende dat de ervaring heeft laten blijken van het nut de toepassing der wet waarvan sprake te veralgemeenen en dat er dienvolgens aanleiding toe bestaat gebruik te maken van het recht voorzien onder artikel 1, laatste alinea, der wet van 8 Juli 1936, waarbij aan den Koning de macht wordt verleend om de bepalingen dezer wet toepasselijk te

maken op ondernemingen en inrichtingen waar 5 à 9 personen worden tewerkgesteld;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

Wij hebben besloten en Wij besluiten:

Artikel 1. Onverminderd de toepassing der koninklijke besluiten, waarbij overeenkomstig de voor verschillende bedrijven getroffen paritaire akkoorden, speciale regelingen betreffende het betaald verlof werden ingevoerd, worden de bepalingen der wet van 8 Juli 1936, op de jaarlijksche betaalde verlofdagen, toepasselijk gemaakt op de onder artikel 1 daarvan bedoelde ondernemingen en inrichtingen waar 5 à 9 personen worden tewerkgesteld.

Art. 2. Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 2ⁿ October 1937.

LEOPOLD.

Van Koningswege:

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

A. DELATTRE.

VEILIGHEID EN GEZONDHEID DER WERKLIEDEN

25 November 1937. — Wet tot wijziging der wet van 2 Juli 1899, betreffende de veiligheid en de gezondheid der werklieden werkzaam in handels- en nijverheids-ondernemingen.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt:

Artikel 1. De eerste alinea van artikel 1 van de wet van 2 Juli 1899, betreffende de veiligheid en de gezondheid der werklieden, die in nijverheids- en handelsondernemingen arbeiden, wordt door den volgenden tekst vervangen:

« De regeering is gemachtigd de maatregelen voor te schrijven, geschikt om de gezonde inrichting van werkplaatsen of arbeid te verzekeren en de veiligheid alsmede de gezondheid van het personeel werkzaam in nijverheids- en handelsondernemingen, alsmede in al de openbare diensten en inrichtingen van algemeen nut, zelfs wanneer deze niet als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk zijn ingedeeld; dit alles onverminderd de van kracht zijnde wetten en reglementen betreffende de mijnen, graverijen en ondergrondse groeven, waarvan bij deze wet op geenerlei wijze wordt afgeweken. Deze maatregelen kunnen zoowel worden opgelegd aan werklieden en bedienden, indien er aanleiding toe bestaat, als aan werkgevers, bedrijfshoofden, zaakvoerders of bestuurders van openbare inrichtingen of inrichtingen van algemeen nut, alsmede desvoorkomend aan derden, die zich in bedoelde inrichtingen mochten bevinden. »

Art. 2. Alinea 2 van hetzelfde artikel wordt opgeheven.

Art. 3. Artikel 2 wordt door den volgenden tekst vervangen:

« Behalve wat betreft de ondernemingen die, onaangezien deze wet, afhankelijk zijn van een stelsel van toelating of voorafgaande aangifte, mag de regeering de in het vorig artikel bepaalde bevoegdheid slechts uitoefenen bij algemeene besluiten en na het advies te hebben ingewonnen van een of meerdere der volgende colleges:

» 1° De werkrechtcraden waarvan de raadpleging, gelet op hun bijzondere bevoegdheid, mocht nuttig worden geacht;

» 2° De bestendige deputaties van de provinciale raden;

» 3° De Koninklijke Academie van geneeskunde, den Hoogen Raad voor de volksgezondheid, den Hoogen Arbeidsraad of den Raad voor arbeidersbescherming.

» Dit college of deze colleges maken hun advies over, binnen twee maanden na de aanvraag hun daartoe gedaan en, bij gebreke daarvan, wordt daarover heengestapt. »

Art. 4. De eindbepaling van artikel 3, 2° alinea, van bedoelde wet wordt, te beginnen met de woorden « onverminderd nochtans... », opgeheven.

Art. 5. De bepalingen dezer wet zullen bij koninklijk besluit worden geordend samen met de van kracht blijvende bepalingen der wet van 2 Juli 1899.

Kondigen de tegenwoordige wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel bekleed en door den « Moniteur » bekendgemaakt worde.

Gegeven te Brussel, den 25ⁿ November 1937.

LEOPOLD.

Van 's Konings wege:

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,
A. Delattre.

De Minister van Volksgezondheid,
A. Wauters.

Geziens en met 's Lands zegel gezegeld:
Ch. du Bus de Warnaffe.

23 December 1937. — Koninklijk besluit tot samenordering van den tekst der wetten van 2 Juli 1899 en 25 November 1937, betreffende de gezondheid en de veiligheid van het personeel werkzaam in handels- en nijverheids-ondernemingen.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Gelet op artikel 5 van de wet dd. 25 November 1937, tot wijziging der wet van 2 Juli 1899, betreffende de veiligheid en de gezondheid der werklieden werkzaam in handels- en nijverheids-ondernemingen, luidend als volgt:

« De bepalingen dezer wet zullen bij koninklijk besluit worden geordend samen met de van kracht blijvende bepalingen der wet van 2 Juli 1899 »;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

Wij hebben besloten en Wij besluiten:

Artikel 1. De bepalingen van voormelde wet dd. 25 November 1937, worden hieronder samengeordend met de van kracht blijvende beschikkingen der wet van 2 Juli 1899.

De tekst van de samengeordende bepalingen vormend de « wet betreffende de veiligheid en de gezondheid van het personeel werkzaam in handels- en nijverheids-ondernemingen », zal in den « Moniteur » worden bekendgemaakt.

Art. 2. Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 23ⁿ December 1937.

LEOPOLD.

Van Koningswege:

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,
A. Delattre.

**Wet betreffende de veiligheid en de gezondheid
van het personeel werkzaam in handels- en nijverheids-
ondernemingen.**

Artikel 1. De regeering is gemachtigd de maatregelen voor te schrijven, geschikt om de gezonde inrichting van werkplaatsen of arbeid te verzekeren en de veiligheid alsmede de gezondheid van het personeel werkzaam in nijverheids- en handelsondernemingen, alsmede in al de openbare diensten en inrichtingen van algemeen nut, zelfs wanneer deze niet als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk zijn ingedeeld; dit alles onverminderd de van de kracht zijnde wetten en reglementen betreffende de mijnen, graverijen en ondergrondsche groeven, waarvan bij deze wet op geenerlei wijze wordt afgeveken. Deze maatregelen kunnen zoowel worden opgelegd aan werklieden en bedienden, indien er aanleiding toe bestaat, als aan werkgevers, bedrijfshoofden, zaakvoerders of bestuurders van openbare inrichtingen of inrichtingen van algemeen nut, alsmede des voorkomend aan derden, die zich in bedoelde inrichtingen mochten bevinden.

Daarvan zijn uitgezonderd, de ondernemingen waar de patroon enkel werkt met bij hem inwonende leden zijner familie, of met dienstboden of huisbedienden.

Art. 2. Behalve wat betreft de ondernemingen die, onaan gezien deze wet, afhankelijk zijn van een stelsel van toelating, of voorafgaande aangifte, mag de regeering de in het vorig artikel bepaalde bevoegdheid slechts uitoefenen bij algemeene besluiten en na het advies te hebben ingewonnen van een of meerdere der volgende colleges:

1° De werkrechtseraden waarvan de raadpleging, gelet op hun bijzondere bevoegdheid, mocht nuttig worden geacht.

2° De bestendige deputaties van de provinciale raden.

3° De Koninklijke Academie van geneeskunde, den hoogen raad voor volksgezondheid, den hoogen arbeidsraad of den raad voor arbeidsbescherming.

Dit college of deze colleges maken hun advies over, binnen twee maanden na de aanvraag hun daatoe gedaan en, bij gebreke daarvan wordt daarover heengestapt.

Art. 3. De afgevaardigden der regeering voor het toezicht over de uitvoering dezer wet, hebben vrijen toegang tot de lokalen gebezigd voor de onderneming.

Het vaststellen en beteugelen der misdrijven zal geschieden overeenkomstig de wet van 5 Mei 1888, betreffende het toezicht over de gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen.

INGEDEELDE INRICHTINGEN

26 November 1937. — Koninklijk besluit. — Als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen. — Gas (opslagruimte voor vloeibaar gemaakt propaan en butaan-). — Toevoeging van rubriek.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Herzien de volgende rubriek van de nomenclatuur als bijlage gehecht aan het koninklijk besluit dd. 15 October 1933, houdende classificatie der als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen:

Opgaaf der gevarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven, opslagruimten, enz.	Klasse	Opgaaf van den aard der ongemakken	Diensten die te raadplegen zijn ter gelegenheid van het onderzoek der vergunningsaanvraag.
—	—	—	—
Gas (opslagruimte voor 10 of meer dan 10 vaten) met samengeperst vloeibaar gemaakt of in oplossing gehouden onder drukking van meer dan 1 kilo op den vierkant centimeter.	1	Gevaar voor ontploffing.	—

Gelet op het advies van den technischen dienst voor arbeidsbescherming, belast met het toezicht op de vergunningplichtige inrichtingen;

Overwegende dat het bij ervaring noodzakelijk is gebleken de indeeling der opslagruimten voor vloeibaar gemaakt butaan- en propaangas te wijzigen, ten einde de vergunningformaliteiten alsmede de daaruit voortvloeiende kosten te verminderen en meteen een meer doelmatig toezicht op deze opslagruimten te verzekeren door de indeeling gesteund op

het aantal recipienten te vervangen door een indeeling op grond van het aantal opgeslagen kilogrammen;

Gelet op het koninklijk besluit dd. 10 Augustus 1933 omtrent de politie op de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

Wij hebben besloten en Wij besluiten:

Artikel 1. De volgende rubriek wordt toegevoegd aan de lijst als bijlage gehecht aan het koninklijk besluit dd. 15 October 1933 houdende classificatie der als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen;

Opgaaf der gevarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven, opslagruimten, enz.	Klasse	Opgaaf van den aard der ongemakken.	Diensten die te raadplegen zijn ter gelegenheid van het onderzoek der vergunningsaanvraag.
—	—	—	—
Gas (opslagruimten voor vloeibaar gemaakt propaan en butaan-) van:		Gevaar voor brand en ontploffing.	—
a) 100 à 600 kg. gas.	2		
b) meer dan 600 kg. gas.	1		

Art. 2. Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 26e November 1937.

LEOPOLD.

Van Koningswege:

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,
A. Delattre.

ARBEIDSTIJD

Koninklijk besluit, gegeven in toepassing der wet van 9 Juli 1936, tot verkorting op vijf en veertig uren per week van den arbeidstijd der ondergrondse arbeiders in de vormkleiontginningen.

VOORDRACHT AAN DEN KONING

Sire,

Luidens de bewoordingen der wet van 9 Juli 1936, mag de Koning den arbeidsduur verkorten in de bedrijven of bedrijfstakken waarin onder ongezonde, gevaarlijke of lastige voorwaarden wordt gearbeid.

De arbeid in de ondergrondse werkplaatsen der vormkleiontginningen stemt eenigszins overeen, te dien aanzien, ondanks de maatregelen door een pas getroffen reglementering voorgeschreven met het oog op het verbeteren der veiligheid van de arbeiders dezer werkplaatsen en der salubriteit van de atmosfeer waarin zij werkzaam zijn, met den arbeid in de ondergrondse werken der steenkolenmijnen, waarin de arbeidsduur thans is beperkt tot vijf en veertig uren per week en tot zeven en een half uur per dag.

De betrokken werkliedenorganisaties verzoeken er om dat een dergelijke verkorting van den arbeidsduur op de ondergrondse werkplaatsen der vormkleiontginningen worde toegepast.

De Paritaire Commissie der vormkleiontginningen van de omstreken van Andenne bracht het advies uit dat de toepassing van dezen maatregel kan verschoven worden tot op 1 Januari 1938, en liet geen voorkeur blijken voor een bepaalde modaliteit van de verkorting van den wekelijkschen arbeidsduur.

Zij was overigens van meening dat afwijkingen van het nieuw regime desnoods, op advies dat zij zou uitbrengen, zouden mogen verleend worden.

Het besluit dat wij Uw handteekening voorleggen werd opgesteld, rekening gehouden met hooger vermelde beschouwingen.

Wij hebben de eer te zijn,

Sire,

Van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige en getrouwe dienaars,

(Volgen de handteekeningen van al de Ministers.)

23 December 1937. — Koninklijk besluit, gegeven in toepassing der wet van 9 Juli 1936, tot verkorting op vijf en veertig uren per week van den arbeidstijd der ondergrondse arbeiders in de vormkleiontginningen.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 9 Juli 1936, tot invoering van de veertigurige arbeidsweek in de bedrijven of bedrijfstakken waarin onder ongezonde, gevaarlijke of lastige voorwaarden gearbeid wordt;

Gelet op de wet van 14 Juni 1921, tot invoering van den achturedag en van de acht en veertigurenweek;

Overwegende det in de vormkleiontginningen de ondergrondse arbeid onder ongezonde, gevaarlijke of lastige voorwaarden wordt verricht en dat er, uit dien hoofde, aanleiding toe bestaat den tijd te beperken gedurende denwelke de arbeiders er werkzaam zijn;

Gelet op het advies van de Paritaire Commissie der vormkleiontginningen van de omstreken van Andenne, zoowel wat het principe der verkorting van den arbeidsduur betreft, als wat het verleenen van tijdelijke afwijkingen aangaat;

Gelet op de adviezen van den hoogen raad van arbeid en sociale voorzorg en van den hoogen raad voor volksgezondheid;

Op de voordracht van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Wij hebben besloten en Wij besluiten:

Artikel 1. De wekelijksche duur van den ondergrondschen arbeid in de vormkleiontginningen wordt tot vijf en veertig uren beperkt.

Deze beperking is toepasselijk op het in artikel 2 der wet van 14 Juni 1921 bepaald personeel.

Art. 2. De werkelijke arbeidsduur bij artikel 1 beperkt, mag ongelijk over de dagen der week worden verdeeld, zonder echter acht uren per dag te boven te gaan.

Art. 3. Onverminderd de voorschriften van vorenstaande artikelen, blijven de bepalingen der wet van 14 Juni 1921 in de vormkleiontginningen van kracht.

Art. 4. Onverminderd de plichten die aan de officieren van gerechtelijke politie zijn opgelegd, wordt het toezicht over de uitvoering van dit besluit verzekerd door de ambtenaren aangeduid bij het op grond van artikel 4 der wet van 9 Juli 1936 getroffen besluit van 12 Februari 1937.

Art. 5. De inbreuken op de bepalingen van dit besluit zullen vastgesteld en beteugeld worden overeenkomstig artikelen 5 tot 10 der wet van 9 Juli 1936.

Art. 6. Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit, dat zal in werking treden op 1 Januari 1938.

Gegeven te Brussel, den 23ⁿ December 1937.

(Volgen de handteekeningen van al de Ministers.)

PENSIOENSTELSEL DER MIJNWERKERS

15 October 1937. — Koninklijk besluit gegeven in uitvoering van de samengeordende wetten bij koninklijke besluit van 25 Augustus 1937, betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers (1).

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Gelet op de wet van 25 Juni 1937 tot wijziging en aanvulling van de wetgeving betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers, alsmede op het koninklijke besluit van 25 Augustus 1937, tot samenordering van vorenvermelde wet, met de van kracht blijvende vroegere bepalingen te dien aanzien;

Overwegende dat er aanleiding toe bestaat, de uitvoering van de wet van 25 Juni te verzekeren en dat het noodig is, sommige bij vroegere besluiten getroffen reglementaire maatregelen dienovereenkomstig te wijzigen;

Overwegende, ten slotte, dat het ook nuttig is gebleken, de nog noodige vroegere en de nieuwe reglementaire maatregelen in een enkel uitvoeringsbesluit samen te vatten;

Herzien te dien einde, de koninklijke besluiten van 26 December 1930, 28 September 1931, 10 Februari 1934, 14 Augustus 1935, 31 Juli 1936 en 6 Januari 1937;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,

Wij hebben besloten en Wij besluiten:

HOGFDSTUK I. — De gelijkgestelde werklieden.

Artikel 1. Worden met de steenkoolmijnwerkers gelijkgesteld de arbeiders die, voor rekening van private ondernemers, op geconcessioneerde grondgebied onder- of bovengronds werk verrichten dat de eigenlijke exploitatie aangeht, zoals aanleggen van schachten, vervoer, lading,

(1) Met de in dit koninklijk besluit gebruikte « samengeordende wetten » worden de « bij koninklijk » besluit van 25 Augustus, samengeordende wetten bedoeld.

behandeling van de uitgedolven producten, arbeid aan afvalbelten, in werkplaatsen waar in steenkolen worden bereid of gewasschen, in smidsen of werkplaatsen waarin gereedschap en bedrijfsmaterieel worden hersteld, in lampenkamers, in opslagruimten voor hout en andere voor het bedrijf noodige stoffen, enz.

Worden met de steenkoolmijnwerkers niet gelijkgesteld, de arbeiders der inrichtingen met ondergrondse exploitatie die niet rechtstreeks aan de uitdrijving van de producten deelnemen of niet werken aan de behandeling, de lading, het wasschen, het schiften of het vervoer van de producten in de werkplaatsen gelegen in de nabijheid van de schacht of de galerij langs waar de exploitatie geschiedt.

Worden evenmin met de kolenmijnwerkers gelijkgesteld, de arbeiders der inrichtingen die een openluchtbedrijf en meteen, een ondergronds bedrijf omvatten, met uitzondering evenwel van diegenen onder die arbeiders die speciaal voor de ondergrondse ontginning werden aangeworven.

Wat de in alinea's 3 en 4 van artikel 1 der samengeordende wetten bedoelde exploitaties betreft, valt elke nieuwe onderneming of elke onderneming die haar bedrijf hervat, onder de toepassing van deze wetten, indien zij vijf arbeiders aangeworven voor een normaal werk; zij houdt op onder toepassing te vallen wanneer over een kalenderjaar (van 1 Januari tot 31 December), het totaal der door alle arbeiders samen geleverde arbeidsdagen beneden 1,320 (264 × 5) blijft.

Dezelfde maatstaf geldt voor de bij de vorige alinea bedoelde ondernemingen, die op 1 October 1937 bestaan; deze ondernemingen houden van dezen datum af op onder toepassing der wetten te vallen indien, van 1 October 1936 tot 30 September 1937, het totaal getal geleverde arbeidsdagen niet ten minste, 1,320 bereikt. Indien dit getal werd bereikt, zal de onderneming ten minste tot 1 Januari 1939 onder toepassing blijven vallen.

Indien, na dezen datum, in den loop van een kalenderjaar, in een onderneming die nog niet onder toepassing viel of die om de vorenvermelde reden heeft opgehouden onder toepassing te vallen, het getal arbeidsdagen boven 1,320 stijgt of weer stijgt of indien, in een onder toepassing vallende onder-

neming, het getal arbeidsdagen beneden 1,320 daalt, zal de onderneming, naar gelang van het geval, al of niet voor den duur van één jaar onder toepassing van de samengeordende wetten vallen.

Wanneer het onder toepassing vallen ophoudt of weer ingaat, zal zulks door den werkgever aan de op dat oogenblik in de onderneming werkende arbeiders bekendgemaakt worden.

Art. 2. De gelijkgestelde werklieden kunnen al de voordeelen genieten toegekend ten behoeve van de steenkoolmijnwerkers, met uitzondering van het genot der steenkoolbedeeling ten laste van het Nationaal Fonds, voorzien bij artikel 55 van de samengeordende wetten.

Evenwel kunnen de gelijkgestelde werklieden, die niet tot de categorie behooren van de arbeiders, werkzaam in de geconcessioneerde metaalmijnen, enkel dan op de bij de samengeordende wetten voorziene voordeelen aanspraak maken, wanneer zij, na 31 December 1924, in een onder de wet vallend bedrijf werkzaam waren.

De ondergrondse diensten in gelijkgestelde bedrijven gedaan (buiten de geconcessioneerde metaalmijnen, de leisteengroeven, de exploitaties van wetsteen- en kleigroeven) komen op den leeftijd van 60 jaar in aanmerking onder dezelfde voorwaarden van leeftijd en pensioenbedrag als de bovengrondsche diensten in de steenkoolmijnen.

Deze bepalingen is niet van toepassing voor de ouderdomspensioenen, die vóór 30 September 1937 zijn ingegaan.

Art. 3. De leeftijd om het pensioen en andere voordeelen te genieten, is deze bij de wet op de steenkoolmijnwerkers vastgesteld.

Evenwel wordt het genot der ouderdomspensioenen, voorzien bij de samengeordende wetten op den algemeenen leeftijd van volle 60 jaar enkel toegekend aan de leisteengroeven, de kleiontginningen, de wetsteengroeven, de geconcessioneerde metaalmijnen, alsmede de arbeiders werkzaam voor rekening van de private ondernemers bij artikel 1 van de samengeordende wetten bedoeld.

HOOFDSTUK II. — De vreemde werklieden.

Art. 4. De werklieden die tot een vreemde nationaliteit behooren of hun weduwen, die de Belgische nationaliteit bekomen of terugverkrijgen, genieten vanaf den eersten van de maand volgende op deze, waarop de belanghebbenden aan de Voorzorgskas hebben laten weten dat zij de Belgische nationaliteit bekomen of terug verkregen hebben, de voordeelen aan de Belgische onderhoorigen toegekend.

HOOFDSTUK III. — De stortingen en de aan de bedrijfshoofden opgelegde verplichtingen.

Art. 5. Voor het ramen van de loonen waarvan de bijdragen dienen afgetrokken en het vaststellen van de verzekeringsklasse, dient er rekening gehouden met het aan den arbeider bruto betaalde loon dat, buiten de hem uitgekeerde sommen in geld, bevat:

- 1° De afhoudingen op de loonen;
- 2° De beroepsbelasting;
- 3° De boeten, behalve deze opgelegd voor slecht werk;
- 4° De extra-toelagen, winstaandeelen en premiën, alsmede de verschillende afhoudingen, namelijk voor medische diensten en verlies of vernietiging van werktuigen.

Komen bij deze raming niet in aanmerking, de waarde van de kosteloos verstrekte steenkolen, het kosteloos gebruik van huizen, noch de kinderbijslag.

Art. 6. Ieder bedrijfshoofd, dat gedurende gelijk welken termijn één arbeider heeft te werk gesteld, is er toe verplicht bij elke loonuitkeering, de met vermelden termijn in verband staande werkgeversbijdrage te betalen.

Wordt als loon beschouwd, de toelage voor ziekte, door het bedrijfshoofd aan de werklieden, in uitvoering van een overeenkomst of krachtens een regeling van algemeen aard, toepasselijk op al de werklieden eener onderneming of van een groep ondernemingen, uitbetaald.

Wordt niet als loon beschouwd, de toelage voor ziekte of andere hulp, door het bedrijfshoofd, buiten zulke overeenkomst of regeling verleend.

Het beloop van de werknemersbijdrage wordt, door bemiddeling van den werkgever, bij elke betaling, op het loon van dezen werknemer of desvoorkomend op de toelage voor ziekte afgehouden.

De wergevers- en werknemersbijdragen zijn niet verschuldigd, wat de vergoedingen voor arbeidsongevallen betreft, wanneer die vergoedingen door den werkgever, buiten alle wettelijke verplichting om, werden uitgekeerd.

De werkgevers- en werknemersbijdragen op de loonen, de toelagen voor ziekte of vergoedingen bij arbeidsongevallen, worden berekend op het juist bedrag van bedoelde loonen, toelagen en vergoedingen.

Wanneer evenwel de globale som van de bijdragen voor iederen verzekerde over een bedrag van minder dan 1/10 frank loopt, worden de breuken boven 5 centimes afgerond op den volgenden decime; de breuken tot 5 centimes afgerond op den volgenden decime; de breuken tot 5 centimes of minder komen niet in aanmerking.

Op die manier is het globaal bedrag van bedoelde bijdragen enkel uit franken en decimes samengesteld.

Art. 7. Vóór den 15ⁿ van elke maand, dient ieder aangesloten werkgever naar de voorzorgskas een staat te sturen, waarop het globaal bedrag is vermeld van de bruto loonen in den loop van de vorige maand betaald, alsmede dat van de daarmee overeenstemmende afhoudingen en werkgeversbijdragen. Deze sommen zijn invorderbaar uiterlijk op den 15ⁿ van de maand die volgt op deze waarvoor zij verschuldigd zijn.

Dergelijken staten, met opgave van het globaal bedrag van de toelagen voor ziekte en van de vergoedingen voor arbeidsongevallen, waarop afhoudingen mogen geschieden, dienen door iedereen werkgever, onder de bij alinea 1 van dit artikel vermelde voorwaarden, naar de voorzorgskas gestuurd.

Rrt. 8. Binnen de maand die op het verstrijken van ieder kwartier volgt, dient ieder werkgever naar de voorzorgskas van zijn district een staat te sturen, waarvan het model door het Nationaal Fonds is opgemaakt, en ten minste voor iederen

verzekerde dient te vermelden: het nummer van zijn persoonlijke rekening; den naam van den verzekerde; zijn geboorteplaats en -datum en zijn verhouding ten opzichte van den burgerlijken stand (gehuwd, ongehuwd, weduwnaar of gedivorceerd); zijn bezigheid, 't zij als ondergrondse of bovengrondse arbeider; het aantal verstrekte werkdagen; het bedrag der uitbetaalde loonen, het totaal bedrag van de tijdens hetzelfde kwartaal gestorte sommen, met onderscheid van de werkgeversbijdragen en afhoudingen op de loonen.

Dergelijke staten betreffende de toelagen voor ziekte en de vergoedingen voor arbeidsongevallen, waarop afhoudingen mogen geschieden, dienen door iederen werkgever, onder de bij alinea 1 van dit artikel vermelde voorwaarden, naar de voorzorgskas gestuurd.

Art. 9. Ieder werkgever dient voor iederen bij hem werkenden arbeider een individueele steekkaart op te maken, met vermelding van naam, voornamen, nationaliteit, zijn bezigheid van boven- of ondergrondschen werknemer, datum en geboorteplaats, verhouding tot den burgerlijken stand; op deze steekkaart wordt later het volgnummer van zijn rekening bij de voorzorgskas ingeschreven en zij vermeldt tevens tijdens den loop van elk jaar, het aantal dagen waarop hij gewerkt heeft, het bedrag van de sommen, die voor de verzekering kunnen afgehouden worden, het bedrag van de werknemers- en werkgeversbijdragen.

De sommen, op de individueele steekkaarten vermeld, dienen overeen te komen met deze ingeschreven op den drie-maandelijkschen staat, bij artikel 8 hierboven voorzien.

Deze steekkaarten opgemaakt volgens een door het Nationaal Fonds te verstrekken model, worden door de voorzorgskassen aan den werkgever bezorgd en in den bedrijfszetel bewaard.

De werkgevers mogen echter andere steekkaarten gebruiken als deze door het Nationaal Fonds bezorgd, onder voorwaarde dat op de door hen gebezigde steekkaarten ten minste al de bij alinea 1 van dit artikel voorziene aanduidingen worden aangegeven.

Art. 10. De verplichtingen ten laste van de werkgevers, tegenover het Nationaal Fonds worden, wat de werknemers-vertegenwoordigers bij het mijntoezicht betreft, door het Rijk gedragen, deze vertegenwoordigers maken op verplichtende wijze deel uit van de voorzorgskas in het district waar zij hun ambt uitoefenen.

Art. 11. De verplichtingen in 't algemeen voorzien, namelijk bij hoofdstuk III van dit besluit ten laste van de werkgevers tegenover het Nationaal Fonds, dienen aangaande hun werknemers door de private ondernemers nagekomen. Deze werknemers zijn op verplichtende wijze aangesloten bij de voorzorgskas van hun district den naam en het adres op te geven van de private ondernemers, met de uitvoering van de werken, in de geconcessioneerde terreinen belast en die de eigenlijke exploitatie aanbelangen.

HOOFDSTUK IV. — De voordeelen aan de verzekerden en hun rechthebbenden verleend.

Afdeeling I. — Voordeelen aan de wegens ouderdom gepensioneerde werklieden verleend.

Art. 12. Voor de toepassing van de laatste alinea van artikel 15 van de samengeordende wetten betreffende de belanghebbenden die als ondergrondse mijnwerkers werden gepensionneerd, wordt de Rijkstegemoetkoming vastgesteld zooals in onderstaande tabel is aangeduid:

Leeftijd waarop het pensioen wordt toegekend.	Rijkstegemoetkoming voor de verzekerden geboren			
	van 1867-1874.	van 1875-1879.	van 1880-1884.	na 1884.
55 jaar.	133 %	108 %	93 %	83 %
56 —	124 %	99 %	84 %	74 %
57 —	116 %	91 %	76 %	66 %
58 —	110 %	85 %	70 %	60 %
59 —	105 %	80 %	65 %	55 %

Art. 13. De verplichte stortingen, gedaan krachtens een verzekeringswet, voorzien bij de samengeordende wetten, zijn de stortingen gedaan vóór de pensioenverleening en bij speciale wetten betreffende de mijnwerkerspensioenen en de wetten betreffende de bedienden pensioenen, vereischt.

Worden eveneens als verplichte stortingen aangezien, de stortingen gedaan na 1 Januari 1912, voor rekening van de werklieden, die arbeiden in de ondernemingen, welke onder de toepassing vallen van de wet en gelegen zijn in de kantons Eupen, Malmedy en St-Vith, bij toepassing van de wetgeving sedert dezen datum, in bedoelde kantons van kracht.

De algemeene Lijfrentekas en de andere verzekeringsinrichtingen aangenomen met het oog op de toepassing van de in dit artikel opgesomde verzekeringswetten dienen, het Nationaal Fonds, op zijn aanvraag de inlichtingen te verschaffen betreffende de renten, die aan een pensioengerechtigd mijnwerker krachtens een van de speciale wetten betreffende het pensioen der mijnwerkers toekomen, uit hoofde van verplichte stortingen, krachtens een van de hoogerbedoelde verzekeringswetten gedaan.

Deze renten worden berekend met het oog op den wezenlijken leeftijd van den verzekerde, wanneer deze als mijnwerker, pensioen verkrijgt; zij worden door tusschenkomst van het Nationaal Fonds uitbetaald.

De overlevings- en weduwerenten door de gepensioneerde belanghebbenden, krachtens een van de speciale wetten op het mijnwerkerspensioen, uit hoofde van verplichte stortingen, bij toepassing van een der bij dit artikel vermelde verzekeringswetten verworven, worden op de zelfde wijze uitbetaald.

Art. 14. De bijkomende rente, voorzien bij artikel 20 van de samengeordende wetten, gaat over op de weduwe van den gepensionneerde; zij wordt bij het overlijden van den echtgenoot in kapitaal uitbetaald.

De renten, ten behoeve van de gepensioneerde werklieden en van de weduwen, na de pensionneering van den belanghebbende, bij toepassing van artikel 19, laatste alinea, van

de wet dd. 30 December 1924, gevestigd, kunnen in kapitaal door de Algemeene Lijfrentekas worden terugbetaald.

De bepalingen van alinea's 3, 4 en 5 van artikel 20, van de samengeordende wetten worden niet toegepast op de bijkomende renten, waarvan de boekjes vóór 1 Januari 1935 werden uitgegeven noch op die, waarvan de boekjes na dien datum werden of zullen worden gevraagd door de belanghebbenden of hun rechtverkrijgenden, voor wie het recht op de uitkeering van de bijkomende rente vóór 1 Januari 1935 bestond, namelijk:

1° Door de belanghebbenden, die in 1934 den leeftijd van 65 jaar hadden bereikt of overschreden;

2° Door de belanghebbenden, die in den loop van het jaar 1934 den leeftijd van 60 jaar hebben bereikt en die vóór het verlopen van hun 61^e jaar om de uitgifte van hun renteboekje vroegen;

3° Door de weduwen van gepensioneerde werklieden, die, nadat zij gepensionneerd werden, in de mijn bleven werken en die vóór 1 Januari 1935 overleden zijn.

De bepalingen van voorgaande alinea hebben eveneens betrekking op de bijkomende renten uitgekeerd onder den vorm van betaling van het met bedoelde renten overeenstemmend kapitaal.

Art. 15. De renten bij de Algemeene Lijfrentekas door de gepensionneerden, verworven, door middel van verplichte stortingen, na hun pensionneering gedaan krachtens een der verzekeringswetten ander dan deze betreffende het mijnwerkerspensioen, worden door de Algemeene Lijfrentekas uitbetaald.

Deze laatste betaalt eveneens al de door niet verplichte stortingen gevestigde renten.

Art. 16. Voor de krachtens de samengeordende wetten van 30 Augustus 1920 gepensionneerden, wier pensioen werd vastgesteld, rekening houdende met de renten die zouden gevestigd zijn indien de stortingen met voorbehouden kapitaal bij toepassing van bedoelde wetten, met afstand van kapitaal waren gedaan, wordt het bedrag van het aanvullend kapitaal ten laste van het Nationaal Fonds voorzien bij de

artikelen 31 en 31bis van de samengeordende wetten van 25 Augustus 1937, met 60 frank verminderd, zoo het bedrag van het voorbehouden kapitaal 156 frank te boven gaat.

De belanghebbenden bij vorige alinea bedoeld mogen de renten van het voorbehouden kapitaal laten omzetten in renten van afgestaan kapitaal, ten einde het volle bedrag te genieten van het bijkomend gedeelte voorzien bij voormelde artikelen 31 en 31bis.

Art. 17. Het ouderdomspensioen voorzien bij de samengeordende wetten wordt vanaf den leeftijd van 55 jaar aan de ondergrondse mijnwerkers en vanaf 60 jaar een de bovengrondse mijnwerkers verleend. Het wordt evenwel vanaf 55 jaar verleend aan de belanghebbenden machinisten der uitdelvingstoestellen, die er kunnen van laten blijken gedurende minstens dertig jaren uitsluitend met dit speciaal werk, te zijn belast geweest, gezien er rekening wordt gehouden met werkdiensten van de ondergrondse mijnwerkers, voor het berekenen van de hoogerbedoelde dertig jaren.

Art. 18. De gescheiden echtgenooten van de krachtens de artikels 31, 32, 33, 33bis, 34, 36, 36bis, 37 en 39 van de samengeordende wetten gepensionneerde werklieden mogen slechts op de bepalingen van artikel 39bis van bedoelde wetten aanspraak maken, wanneer er voor hen geen van de volgende redenen tot uitsluiting kan worden ingeroepen:

1° De echtgenoot, die wegens echtbreuk tot een correctionnele straf werd veroordeeld;

2° Deze die sedert de scheiding buiten den echt met iemand samenwoont of heeft gewoond of een bekend slecht gedrag heeft;

3° Deze die zonder gewichtige redenen het echtelijk huis heeft verlaten;

4° Deze die rechterlijk van tafel en bed en van goederen is gescheiden en waarvan het vonnis te haren laste werd uitgesproken;

5° Deze aan wie wegens onwaardigheid de bewaring der kinderen werd geweigerd of ontnomen;

6° Deze die gedurende minstens vijf jaar met den gepensionneerde niet heeft samengewoond, tenzij echter er uit hun huwelijk een kind is gesproten;

7° Deze, wier echtgenoot het echtelijk huis wegens slechte behandelingen van harentwege heeft verlaten;

8° Deze, die aanslag op het leven van haar echtgenoot heeft gepleegd.

Art. 19. Voor de berekening van de minimum dienstverstreking bij toepassing van de samengeordende wetten vereischt, tot het verleenen van de ouderdomspensioenen en de overlevings- en invaliditeitsvergoedingen, wordt als werkelijke dienstverstreking beschouwd onder dezelfde voorwaarden als op het oogenblik van ongeval of ziekte de termijn waarin de belanghebbende, om reden van volledige werkongeschiktheid in uitvoering van een overeenkomst of een algemeene regeling, de verleende vergoeding voor arbeidsongeval of ziekte genoot, toepasselijk op al de werklieden eener onderneming of van een ondernemingsgroep zonder dat die termijn echter zes maanden mag overschrijden.

Art. 20. De in aanmerking te nemen duur van de mijn-diensten, aan de verzoekers om ouderdomspensioen of invaliditeitspensioen en de controle over die diensten worden door de verzorgskassen naar de volgende regels bepaald:

a) Wat betreft de periode vóór 1 Januari 1912;

Door middel:

1° Van de gegevens vastgesteld op de loonstaten of andere stukken, die in het archief van de exploitaties liggen;

2° Van het loonboekje van den werkman;

3° In voorkomend geval, van getuignissen.

Om de verrichtingen van de verzorgskassen te vergemakkelijken, houden de exploitanten ter beschikking daarvan, indien zij er om vragen, die archieven, welke de verzekering van de werklieden aanbelangen (staten, boeken betreffende de in en buiten diensttreding, enz.).

Alvorens ze te niet te doen, bieden zij aan de verzorgskassen aan, ze hun over te maken.

b) Voor de periode na 1 Januari 1912, wordt de controle over de door de exploitanten verschaftte inlichtingen verzekerd

door de verzorgskassen door middel van de in hun bezit zijnde persoonlijke steekkaarten (rekening-carton).

1° Voor de periode van 1912 tot 1924, binnen dewelke de inschrijving der verzekeringsstortingen om de veertien dagen werd gedaan, wordt elke veertiendaagsche termijn, waarvoor op het rekening-carton de stortingen niet is ingeschreven, voor het berekenen der diensten niet in aanmerking genomen, behoudens in het geval, dat de loonstaten zouden vermelden dat er prestaties werden verleend.

Hetzelfde geldt voor het geval dat de inschrijving van de storting driemaandelijks werd gedaan;

2° Voor de periode ingaande met 1 Januari 1925, periode binnen dewelke op het rekening-carton doorgaans slechts de inschrijving van de jaarlijksche storting voorkomt met het getal van de volbrachte werkdagen wordt de duur der diensten vastgesteld, onder inachtneming van het feit dat een werkjaar een minimum van 264 werkdagen behelst (of 12 maanden van 22 dagen).

Wanneer de dienststaten opgemaakt naar de sukken, waarvan sprake in de litt. a) en b), en de prestaties, welke hij verklaart te hebben verleend, niet overeenstemmen, mag de verzoeker, in den zetel van de verzorgskas 'tzij zelf, 'tzij door een persoon, die hij daatoo aanstelt, van de op hem betrekking hebbende aangiften kennis nemen.

Er zullen aan de verzorgskassen met het oog op het bekomen van een eenvormige toepassing van de regels, na te leven voor het vaststellen der prestaties, onderrichtingen worden gegeven.

c) Bij afwijking van den onder voorgaande litt. b) vermelden regel, worden binnen de periode van economische crisis, voor de werklieden werkzaam in exploitaties welke een stelsel van werkloosheid bij beurtwisseling hebben ingericht, de hun alzoo opgelegde dagen van onvrijwillige werkloosheid als werkelijk volbrachte werkdagen beschouwd.

De exploitanten worden er toe verzocht op de thans verschaftte en aan de verzorgskassen driemaandelijks overgemaakte naamlijsten, buiten het werkelijk getal werkdagen van iederen werkman het getal dagen van onvrijwillige

werkloosheid te vermelden, die aan ieder dier werklieden werden opgelegd. Laastvermeld getal zal door de voorzorgskassen op de persoonlijke steekkaart (rekening-carton) der belanghebbenden worden ingeschreven.

Deze afwijking is slechts toepasselijk op de exploitaties, welke in normalen tijd minstens twintig werklieden aan 't werk hebben.

Art. 21. De verzekerden die, in den loop van de laatste tien jaar, welke den leeftijd voor het pensioen voorafgaan, in de onder de wet vallende bedrijfsondernemingen niet geregeld werkzaam waren en die, tijdens een gedeelte dier periode, een ander ambacht, een ander beroep of welk andere werkzaamheid ook, buiten vermelde bedrijfsondernemingen, hebben uitgeoefend of verricht, kunnen de bij artikel 31 van de samengeordende wetten voorziene voordeelen niet genieten, tenzij zij het bewijs leveren dat zij minstens tijdens het jaar, voorafgaande aan den datum van het indienen van de vraag om ouderdomspensioen op een normale en geregelde wijze mijnwerk hebben verricht.

Om beschouwd te kunnen worden als in den loop van dit laatste jaar op een normale en geregelde wijze te hebben gewerkt, moet de werkman van bovenbedoelde categorie bewijzen dat hij, gedurende vermeld jaar, minstens 264 werkdagen in de onder de wet vallende bedrijfsondernemingen heeft volbracht, daarin, in voorkomend geval, de dagen van werkloosheid voor ziekte of arbeidsongeval, waarvoor de bij artikel 7 van de samengeordende wetten voorziene stortingen werden gedaan, begrepen.

Worden daarin eveneens de dagen van ziekte, die voor den exploitant, wegens de ontoereikende diensten, tot het verlenen van de bij artikel 2 van de overeenkomst van 20 Mei 1920 voorziene ziektoelagen geen aanleiding hebben gegeven.

Worden, daarenboven, in voorkomend geval, in het getal van 264 begrepen, de dagen van onvrijwillige werkloosheid, opgelegd aan den werkman in de exploitaties, die een stelsel van werkloosheid bij beurtwisseling hebben ingevoerd.

De bepalingen van voorgaande alinea is echter niet toepasselijk op de belanghebbenden die in exploitaties werken welke in normale periode niet minstens twintig werklieden aan 't werk hebben.

De bij alinea 1 van dit artikel voorziene periode van een jaar wordt verlengd met de duur van de afwezigheid van den werkman, na de werkhername, indien het vast staat dat in den loop van vermelde afwezigheid de werkman zich buiten de onder de wet vallende bedrijfsondernemingen aan geen bezigheid heeft gewijd.

Art. 22. Het bij artikel 36 van de samengeordende wetten voorzien proportioneel pensioen wordt slechts verleend op voorwaarde dat de belanghebbende in den loop van de laatste tien jaar, welke den datum waarop hij ophield in de mijnen te werken voorafgaan, tijdens minstens 1,584 dagen (264×6) in een onder de wet vallend bedrijf werkelijk heeft gearbeid.

In de 1,584 dagen volbrachte werkdagen worden, in voorkomend geval, begrepen de dagen van werkloosheid ten gevolge van ziekte of arbeidsongeval, waarvoor de bij artikel 7 van de samengeordende wetten voorziene stortingen werden gedaan.

Worden eveneens in het getal 264 begrepen, de dagen van onvrijwillige werkloosheid, opgelegd aan den werkman in de exploitaties, die een stelsel van werkloosheid bij beurtwisseling hebben ingevoerd.

De bepaling van voorgaande alinea is echter niet toepasselijk op de belanghebbenden, die in exploitaties werken welke, in normale periode, niet minstens twintig werklieden aan 't werk hebben.

De in alinea 1 van dit artikel voorziene periode van tien jaar wordt met evenzoo langen tijd verlengd als het den mijnwerker ten gevolge van ziekte, arbeidsongeval of aan een economische depressie te wijten gemis van werkgelegenheid, onmogelijk was in het mijnbedrijf te arbeiden.

Het behoort den belanghebbende het bewijs te leveren dat hij ten gevolge van ziekte of arbeidsongeval ongeschikt is geworden om op een normale wijze in een onder te toepassing van de wet vallend bedrijf te arbeiden. Dit bewijs wordt,

echter, niet aangenomen en de arbeidsongeschiktheid mag niet worden ingebracht voor de perioden, binnen de welke de belanghebbende door zijn persoonlijk werk meer dan 450 frank per maand heeft verdiend.

Laatstvermeld bedrag mag worden gewijzigd bij een reglement door den beheerraad van het Nationaal Fonds getroffen en bij koninklijk besluit goedgekeurd.

Elke periode van onvrijwillige werkloosheid, voortvloeiende uit een economische crisis, wordt slechts in aanmerking genomen, op voorwaarde dat de belanghebbende, tot staving van zijn pensioensaanvraag, een getuigschrift van afdanking voorlegt, op het beoogd tijdstip door den exploitant afgeleverd, en waarbij wordt verklaard dat de belanghebbende wegens gebrek aan werk werd afgedankt.

De belanghebbende dient, daarenboven, een getuigschrift van de gewestelijke arbeidsbeurs voor te leggen, waarbij wordt vastgesteld dat hij gedurende de in aanmerking te nemen periode bij die instelling, als mijnwerker was ingeschreven, en dat hij de werkaanbiedingen van mijnondernemingen of van daarmee gelijkgestelde bedrijfsondernemingen niet heeft geweigerd.

De bij alinea een voorziene periode van de laatste tien jaar wordt eveneens met evenzoo langen tijd verlengd als de mijnwerker, in den loop van vermelde periode werkzaam was in de mijnen van een vreemd land.

De periode van een jaar, waarvan in alinea 3 van dit artikel sprake, wordt met even zoolangen tijd verlengd als de werkman, na het aanvangen van die periode, in de mijn afwezig was, indien het vast staat dat hij in den loop van bedoelde afwezigheid buiten de onder de toepassing van de wet vallende bedrijfsondernemingen zich aan geen andere bezigheid heeft gewijd.

Art. 23. De bepaling van alinea 12 van artikel 36 van de samengeordende wetten waarbij het verleenen van een pensioentoeslag wordt voorzien op den leeftijd van 60 jaar aan de belanghebbenden, als ondergrondse werklieden gepensionneerd, die eveneens bewijzen aan de oppervlakte te heb-

ben gewerkt, vindt haar toepassing niet in de bepalingen van de Fransch-Belgische overeenkomst van 21 Mei 1927.

Voor de toepassing van alinea 12 van artikel 36 van de samengeordende wetten, wordt er voor den belanghebbende met de door hem verrichte ondergrondse werken rekening gehouden en die voor het verleenen van het hoofdpensioen op 55 jaar niet in aanmerking konden worden genomen om reden dat bedoelde werken geen jaar hadden geduurd.

Voor het berekenen van den pensioentoeslag voorzien bij dezelfde alinea 12 van bovenvermeld artikel 36, wordt het pensioengedeelte reeds voor de ondergrondse diensten toegekend, voor de belanghebbenden van 60 jaar oud die vrijgezel, weduwnaar of gedivorceerd zijn, naar het bij 3° (al.6) van voormeld artikel 36 opgegeven bedrag bepaald, zonder toepassing van het minimum van 3,200 frank, waarvan in alinea 10 van hetzelfde artikel sprake.

Dit minimum van 3,200 frank wordt echter gehandhaafd, indien het totaal pensioen, alzoo samen voor de ondergrondse en bovengrondse diensten berekend, vermeld minimum niet bereikt.

De krachtens artikel 36 van de samengeordende wetten gepensionneerden worden beschouwd als werklieden die niet meer naar dezelfde regels als deze bij artikel 31 van bedoelde wetten vermeld werken.

Art. 24. A. De werklieden, die wegens een economische crisis of ingevolge het stopzetten van de exploitatie, bij artikel 34 van de samengeordende wetten beoogd, werden afgedankt, moeten bewijzen:

1° Dat zij bij de werkbeurs van hun streek als mijnwerker of arbeider van een daarmee gelijkgesteld bedrijf zijn ingeschreven, gedurende de periode begrepen tusschen het oogenblik waarop het werk in de mijn of in een daarmee gelijkgesteld bedrijf werd stilgelegd en den leeftijd om te worden gepensionneerd of ten minste tijdens de twee jaren, die het indienen van de vraag om gepensionneerd te worden, voorafgingen;

Nochtans, voor de belanghebbenden, die na den leeftijd van 53 jaar werden afgedankt, indien zij ondergrondse

werklieden zijn, of na den leeftijd van 58 jaar, indien zij bovengrondsche werklieden zijn, en die binnen de periode begrepen tusschen het ophouden van het mijnwerk en den wettelijken leeftijd voor het pensioen, verzuimd hebben zich in de Arbeidsbeurs te laten inschrijven, wordt bovenbepaalde termijn van twee jaar op een periode gebracht gelijk aan die begrepen tusschen den datum, waarop zij werden afgedankt en dien waarop de belanghebbende den leeftijd voor het pensioen heeft bereikt.

In dit geval, wordt het pensioen verleend van den eersten dag af van de maand volgende op die, waarin de belanghebbende het bewijs levert dat hij gedurende den vereischten tijd bij de Arbeidsbeurs was ingeschreven.

2° Dat zij door een getuigschrift, afgeleverd door de gewestelijke Arbeidsbeurs kunnen bewijzen, geen werk-aanbod, 't zij in de koolmijnen, 't zij in de daarmee gelijk-gestelde bedrijven, van de hand te hebben gewezen;

3° Dat zij de bedrijfshoofden persoonlijk stappen hebben aangewend, om de kwaliteit van mijnwerker terug te bekomen. Het bewijs hiervan wordt geleverd door het voorleggen van getuigschriften, uitgaande van drie bedrijfshoofden, die in hun omgeving wonen of van het bedrijfshoofd waar zij laatst hebben gewerkt en verklarende dat hun aanvraag om werk, niet in aanmerking kon worden genomen.

Deze laatste voorwaarde wordt enkel vereischt voor de werklieden, die bij toepassing van artikel 34 van de samengeordende wetten, vóór 1 Januari 1933, met het ouderdomspensioen begunstigd werden, voor zooveel zij vóór 1 Januari 1931, tot een stilgelegd bedrijf hebben behoord.

Zoo deze belanghebbenden evenwel den wettelijke leeftijd voor de pensioenneering, op 1 Januari 1931 hebben overschreden, dienen zij door alle noodige rechtsmiddelen het bewijs te leveren, dat zij het noodige hebben gedaan om de kwaliteit van mijnwerker terug te krijgen.

B. Wat de belanghebbenden betreft die in hoedanigheid van bedienden of vaste secretarissen van de centrale vakbond-organisatie der mijnwerkers te werk zijn, dienen deze slechts het bewijze te leveren dat zij opgehouden hebben in de mijn

te werken om bovenbedoelde betrekkingen waar te nemen en dat zij de hoedanigheid van mijnwerker niet verloren hebben tusschen het ophouden met in de mijn te werken en de in dienst treding bij de syndicale organisaties of dat zij ten minste gedurende de twee jaar die den datum van het indienen van hun aanvraag om pensioen voorafgingen tot laatstvermelde hebben behoord.

C. Wat de door ongevallen getroffen belanghebbenden aangaat, dienen deze het bewijs te leveren dat hen in de onmogelijkheid gesteld heeft, in één onder de samengeordende wetten vallend bedrijf tusschen den datum van hun ongeval en dien waarop zij den pensioenouderdom bereiken, hetzij onder den grond, hetzij boven den grond, op normale wijze te werken.

Het pensioen wordt niet verleend aan een belanghebbende van laatst vermelde categorie, indien de persoonlijke arbeid dien hij na het ongeval verrichtte, onverschillig den aard van dien arbeid, meer dan 450 frank per maand opgebracht heeft.

Voor de belanghebbenden getroffen door andere ongevallen dan die welke gedurende den arbeid voorvielen, zal anderszids het pensioen, bij artikel 34 van de samengeordende wetten voorzien met het bedrag van het als vergoeding van het ongeval verkregen pensioen verminderd worden, indien het ongeval geheel of gedeeltelijk onder den vorm van storting van een kapitaal wordt vergoed, zal de belanghebbende beschouwd worden als ontvangende een pensioen dat gelijk staat met de onmiddellijke rente die de Algemeene Lijfrentekas hem op het oogenblik van het ongeval zou toekennen voor de storting, met afstand van kapitaal, van een kapitaal waarvan het bedrag gelijk staat met het kapitaal dat de belanghebbende als vergoeding voor zijn ongeval bekomen heeft.

De belanghebbenden, die tijdens of ten gevolge van een misdaad of een onrechtmatige daad, welke hem kon worden toegeschreven, door een ongeval werd getroffen, kan op het bij artikel 34 van de samengeordende wetten voorzien pensioen geen aanspraak maken.

De poging tot zelfmoord wordt als geen ongeval beschouwd.

Art. 25. Om met het pensioen te worden begunstigd voorzien bij artikel 36bis van de samengeordende wetten, moeten de belanghebbenden, bij het indienen hunner aanvraag, het bij 1°, 2° en 3° van voorgaand artikel 24A vereischt bewijs leveren.

De belanghebbenden die op 1 Mei 1936 in de Arbeidsbeurs niet waren ingeschreven, zullen worden aangezien alsof ze deze formaliteit op den datum hunner afdanking hadden vervuld, indien ze er zich vóór 1 October 1936 lieten inschrijven.

Voor de belanghebbenden die verwaarloosd hebben zich vóór 1 October 1936 in de Arbeidsbeurs te laten inschrijven en die op dien datum meer dan 53 jaar oud zijn, indien ze ondergrondse werklieden zijn, of meer dan 58 jaar, indien ze bovengrondsche werklieden zijn, wordt de in 1° van bovenstaande artikel 24 voorziene termijn van twee jaar, op een termijn gebracht gelijk aan dien begrepen tusschen 1 October 1936 en den datum waarop ze den leeftijd om te worden gepensionneerd bereiken.

Bij afwijking van voorgaande bepalingen, zullen de belanghebbenden, die vóór 1 November 1936 den leeftijd om gepensionneerd te worden zullen bereikt hebben, het pensioen genieten voorzien bij voorgaand artikel 36bis, onder de eenige voorwaarde een getuigschrift ad hoc voor te leggen, waarbij wordt verklaard dat zij wegens de economische crisis of het stilleggen van de exploitatie waarin ze werkzaam waren, werden afgedankt.

De bepalingen van dit artikel zijn eveneens toepasselijk op de werklieden bedoeld in alinea 3 van artikel 34 van de samengeordende wetten, behoudens dat de belanghebbenden van deze laatste categorie bovendien het bewijs dienen af te leveren dat ze wegens lichamelijke ontoereiktheid werden afgedankt en dat hun vraag om invaliditeitstoelage niet werd ingewilligd om reden dat ze nog in staat zijn in een onder de wet vallende exploitatie als bovengrondsche arbeiders te werken.

Er wordt daarenboven van de bij dit artikel 36bis bedoelde belanghebbenden vereischt, opdat ze met het bij dit artikel voorzien pensioen zouden kunnen worden begunstigd, dat

zij er van laten blijken in het jaar dat onmiddellijk hun afdanking voorafgaat, geregeld en normaal in de mijnen te hebben gewerkt, 't is te zeggen dat ze in den loop van dat jaar minstens tweehonderd vier en zestig werkdagen in de onder de wet vallende bedrijven hebben volbracht.

In dit getal van tweehonderd vier en zestig dagen worden eventueel de dagen van werkloosheid wegens ziekte of ongeval begrepen, waarvoor de bij artikel 7 van bedoelde samengeordende wetten voorziene stortingen werden gedaan.

Worden eveneens in dit getal van 264 begrepen, de dagen van onvrijwillige werkloosheid aan den werkman opgelegd in de exploitaties die een stelsel van werkloosheid bij beurtwisseling hebben ingevoerd.

De termijn van één jaar, waarvan boven sprake, wordt verlengd met den duur van de afwezigheid van den werkman na het aanvangen van dien termijn, alsmede de dagen tijdens dewelke de werkman in de exploitatie, waarin hij werkzaam was, wegens omstandigheden die een collectieve afwezigheid teweegbrachten, niet heeft kunnen werken, indien het bewezen is dat de werkman, tijdens die afwezigheid, buiten de onder de wet vallende bedrijven geen bezigheid heeft verricht.

De afgedankte werklieden mogen, buiten de onder de wet vallende exploitaties hun diensten aanbieden, terwijl zij hun rechten op het bij de artikels 34 en 36bis van de samengeordende wetten voorzien pensioen behouden; nochtans, wanneer zij hun diensten onder bovenvermelde voorwaarden hebben aangeboden, moeten zij in de onder de wet vallende bedrijven het werk hervatten ingeval de arbeidsbeurs van hun district hun in laatst vermelde exploitaties arbeidsgellegenheid verstrekt.

Art. 26. De in voorgaand artikel 24 beoogde werklieden genieten de bij artikel 31 bis van de samengeordende wetten voorziene voordeelen, indien zij het bewijs leveren dat ze aan de bij dit artikel vastgestelde vereichten beantwoorden.

Art. 27. Ingeval er twee echtgenooten zijn, die wegens ouderdom in toepassing van de samengeordende wetten gepen-

sionneerd zijn, wordt de rentetoeslag ten laste van het Rijk slechts aan den echtgenoot verleend.

Ingeval het gaat om twee echtgenooten, die in toepassing van de samengeordende wetten pensioengerechtigd zijn, de echtgenoot, op een ouderdomspensioen, de echtgenoote, op een invaliditeitspensioen, wordt laatstvermeld pensioen met het gedeelte van het Rijk verminderd.

Ingeval er twee echtgenooten zijn, waarvan de eene in toepassing van de samengeordende wetten en de andere in toepassing van een andere wet betreffende een verplichte verzekering is gepensionneerd, wordt de rentetoeslag ten laste van het Rijk slechts aan den echtgenoot verleend.

Art. 28. De pensioengerechtigde, die een evenredig ouderdomspensioen geniet, mag de diensten in een van de onder de wet vallende bedrijven na zijn pensionneering verstrekt niet laten gelden, wanneer het gaat om een ouderdomspensioen voorzien bij artikelen 31 of 31bis van de samengeordende wetten of wanneer het na zijn pensionneernig een evenredig pensioen van een hooger bedrag betreft.

Art. 29. De werkman die, op het oogenblik van zijn mobilisatie, zijn wegvoering of zijn ballingschap, in een onder de wet vallend Belgisch bedrijf werkzaam was, mag op de bij de bepalingen van artikels 40 en 41 van de samengeordende wetten voorziene voordeelen aanspraak maken, indien hij het bewijs levert dat hij als mijnwerker in een Belgische mijn werkzaam was of dat hij op dit oogenblik, wegens ziekte of arbeidsongeval of wegens het stilleggen van de exploitatie ingevolge den oorlog, tijdelijk het werk had stopgezet, of nog dat het hem, tijdens den oorlog, onmogelijk was zich nog langer naar een Belgische mijn te begeven om er te werken, ten gevolge van de afschaffing der verkeersmiddelen of van maatregelen door het bezittingsleger in de etapegebieden getroffen.

Mag eveneens op het bij de artikels 40 en 41 voorzien voordeel aanspraak maken, de Belgische werkman die op het oogenblik van de mobilisatie werkzaam was in een mijnexploitatie gelegen in een land, waarmee inzake mijnwerkerspensioen een wederzijdsche overeenkomst was gesloten.

Art. 30. De belanghebbende, die verlangt met de voordeelen te worden begunstigd voorzien bij de bepalingen van artikel 41bis van de samengeordende wetten, moet bij de Voorzorgskas van zijn district van den duur van zijn krijgsdienst als soldaat alsmede van de datums, waarop hij in 't leger heeft dienst genomen waarop hij van zijn dienst werd ontheven, laten blijken.

Hij dient haar bovendien het bewijs te leveren dat hij in de bij artikel 41bis bedoelde omstandigheden verkeert, waarbij hij verhinderd werd 'tzij in de mijn werkzaam te zijn tot op het oogenblik van zijn vertrek tot het leger, 'tzij na zijn krijgsdienst te hebben volbracht, binnen den bij vermeld artikel bepaalden termijn, het werk in de mijn te hernemen.

Elke termijn van onvrijwillige werkloosheid wordt slechts in aanmerking genomen op voorwaarde dat de belanghebbende voorlegt:

1° Een getuigschrift, waarbij wordt verklaard dat hij wegens gebrek aan werk werd afgedankt noch terug aangegenomen;

2° Een getuigschrift van de gewestelijke arbeidsbeurs, waarbij wordt bewezen dat hij binnen den in aanmerking te nemen termijn, 'tzij vóór zijn vertrek naar het leger, 'tzij na het verlopen van den krijgsdienst, als mijnwerker in vermeld organisme was ingeschreven; dat hij het aanbod van mijndiensten niet heeft geweigerd.

De onder bovenstaand 2° overgenomen voorwaarden worden van de belanghebbenden niet vereischt, die vóór 1 Mei 1936 hun krijgsdienst hebben begonnen.

Nochtans voor de belanghebbenden, die op 1 Mei 1936 onder de wapens zijn, moet er aan laatstvermelde voorwaarden betreffende den termijn na het verlopen van den krijgsdienst worden voldaan.

Wat de stortingen betreft voorzien bij artikel 41bis en vereischt van den werkman, die na 30 September 1919 aan zijn krijgsdienst heeft voldaan, dient de belanghebbende bij de voorzorgkas van zijn district een aanvraag te doen om vermelde stortingen te mogen verrichten.

De stortingen waarvan sprake, mogen 'tzij in eens, 'tzij bij maandelijksche bijdragen van 10 frank of een veelvoud van 10 frank worden gedaan.

Voor de werklieden in een onder de wet vallende exploitatie werkzaam, worden de stortingen door het toedoen dien exploitatie verricht.

Deze stortingen worden op den globalen staat betreffende de afhoudingen, krachtens artikel 7 van dit besluit aan de voorzorgskassen toegestuurd, op een speciale wijze vermeld. Die stortingen worden uiterlijk den 15ⁿ van de maand volgende op die, waarin zij werden geïnd, aan de voorzorgskas overgemaakt.

Bedoelde stortingen worden eveneens ingeschreven in een speciaal driemaandelijksch bordereel houdende de namen en voornamen van de betrokken werklieden alsmede het beloop van de voor ieder van hen gestorte bijdragen.

Voor elke storting wordt door vermelde voorzorgskas tot staving een kwitantie afgeleverd.

Voor de werklieden, die werkloos zijn of in bedrijf, dat niet onder de bepalingen van de samengeordende wetten valt, werkzaam zijn, mogen bedoelde stortingen door hen rechtstreeks in de voorzorgskas, worden gedaan van het district, waarin de steenkolenmijn, waar zij het laatst hebben gewerkt, is gelegen.

Voor de werklieden, die reeds een ouderdomspensioen of een invaliditeitstoelage genieten, beslissen de bestuurscommissies van de voorzorgskassen, onverwijld, omtrent de rechten van deze werklieden op het bij artikel 41bis voorzien voordeel, en laatstvermelden ontvangen de verhooging, dewelke hun, in voorkomend geval, vanaf den eersten dag van de maand volgende op die, waarin zij hun aanvraag hebben ingediend, wordt toegestaan.

De eventuele stortingen, voorzien bij artikel 41bis worden voor de belanghebbenden van laatstvermelde categorie gedaan op het bedrag van vermelde pensioens- of toelageverhoging.

Wat de belanghebbenden betreft, die het pensioen of de toelage nog niet genieten, zal er omtrent hun recht op het bij artikel 41bis voorzien voordeel terzelfdertijd worden

beslist als omtrent de aanvraag die ze later met het oog op het bekomen van een pensioen of een toelage zullen indienen.

De als soldaat volbrachte krijgsdiensten komen voor het berekenen der mijndiensten ten volle in aanmerking.

Nochtans, wat de stortingen betreft, worden de perioden van vijftien dagen en minder niet in acht genomen; de perioden van meer dan vijftien dagen worden voor een maand gerekend.

De perioden van wederoproeping geven geen aanleiding tot storten; zij worden echter niet afgetrokken van den door de exploitanten vastgestelden diensttijd.

Voor de belanghebbenden die op 30 September 1919 hun krijgsdienst volbrachten, geven alleen de perioden van krijgsdienst, gedaan na dien datum, aanleiding tot storten.

Afdeeling II. — Voordeelen verleend aan de invalide arbeiders.

Art. 31. De arbeiders waarop de wet van 30 December 1924 of de wet van 1 Augustus 1930, toepasselijk was kan om het invaliditeitspensioen, voorzien bij artikel 32, van de samengeordende wetten verzoeken op voorwaarde dat hij het bewijs levert van de ongeschiktheid, waarin hij zich bevindt om op normale wijze in het onder de wet vallend bedrijf 'tzij onder den grond, 'tzij boven den grond te arbeiden.

Deze ongeschiktheid wordt vastgesteld door een geneeskundig attest door den aanvrager overgelegd, den aard der aandoening aanduidende, alsmede de gevolgen ervan opzichthens de arbeidsgeschiktheid van den aanvrager in de onderneming, waarin hij werkzaam is.

De voorzorgskas belast met het onderzoek van de aanvraag van den belanghebbende, mag als zij zulks noodig acht, den aanvrager aan het onderzoek van een door haar aangeduiden dokter onderwerpen of bevelen dat de belanghebbende zich in een door de voorzorgskas aan te duiden inrichting aan een voorloopige waarneming onderwerpe.

Ingeval er omtrent de door den bestuurraad der voorzorgskas genomen beslissing bij het hooger scheidsgerecht in beroep wordt gegaan, kan de anvrager aan het onderzoek van

een door bedoeld hooger gerecht aangestelde dokter worden onderworpen.

Het voordeel voorzien bij de bepalingen van dit artikel wordt slechts verleend, in zoover de aanvraag wordt ingediend binnen den termijn van twee jaar van den datum af waarop de arbeid in de mijnwerkelijk ophoudt.

Voor vermelde termijn van twee jaar is ook van toepassing voor de aanvragen die van 1 Januari 1935 af werden ingediend.

De belanghebbende wier aanvraag, na laatstvermelden datum ingediend, wegens den termijn van één jaar bij de vroeger bepalingen voorzien, verworpen werd, worden er toe verzocht een nieuwe aanvraag in te dienen.

Elke aanvraag van dien aard zal, indien zij vóór 1 Januari 1938 bij de bevoegde voorzorgskas opnieuw ingediend werd, beschouwd worden als bij dit organisme op 1 October 1937 toegekomen.

Art. 32. Bij de berekening van zijn dienstjaren voor de toepassing van het artikel 32 der samengeordende wetten, heeft de aanvrager om een invaliditeitspensioen het recht, het arbeidstijdperk gedurende hetwelk hij een zieketoelage heeft genoten in uitvoering van een overeenkomst of van een algemeene regeling toepasselijk op al de arbeiders van een onderneming of van een groep van ondernemingen, in aanmerking te laten komen.

Het invaliditeitspensioen kan niet worden verleend aan den belanghebbende, die, op het oogenblik dat hij zijn aanvraag indient, de vereischten vervult om bij toepassing van de samengeordende wetten het ouderdompensioen te genieten.

De invalide die onder den grond en boven den grond werkzaam was, kan zijn wensch, om een pensioen te bekomen berekend hetzij naar verhouding van de onder den grond bewezen diensten, hetzij naar verhouding van al de bewezen diensten samen (ondergrondsche en bovengrondsche) kenbaar maken.

De keuze door den aanvrager gedaan, bepaalt definitief zijn rechtstoestand als ondergronder of bovengronder wat het invaliditeitspensioen en het ouderdompensioen betreft.

Evenwel, ten einde aan een belanghebbende het eventueel genot van het bij artikel 33bis van de samengeordende wetten voorzien ouderdompensioen te verzekeren, zal de invalide die minstens twintig jaar dienst heeft, waarvan minder dan twintig jaar onder den grond, het invaliditeitspensioen berekend naar al zijn diensten samen, moeten bekomen.

De in de gelijkgestelde bedrijven (andere dan leesteen-groeven, wetsteenontginningen en vormkleigroeven) onder den grond bewezen diensten, komen voor de toepassing van artikel 32 van de samengeordende wetten in dezelfde mate als de diensten bewezen in de steenkoolmijnen boven den grond, in aanmerking.

Art. 33. Wanneer de werkman nu eens in Belgisch mijnen, dan eens in mijnen heeft gewerkt, die in een land gelegen zijn, waarmee inzake mijnwerkerspensioen, een wederzijdsche overeenkomst was getroffen, worden de diensten bewezen in laatstvermeld land in aanmerking genomen tot rechtvaardiging van bovenvoorzien minima diensten.

Nochtans wordt het bedrag van het invaliditeitspensioen slechts bepaald afhankelijk van den duur der diensten alleen in Belgische mijnen bewezen en op de basissen per dienstjaar, in de alinea's 2 tot 5 van artikel 32 van de samengeordende wetten aangeduid, volgens de categorie waartoe de pensioen-aanvrager behoort, en dit zonder rekening te houden van de minima van 3,200 en 2,500 frank, in alinea's 8 en 9 van artikel 32 van de samengeordende wetten vastgesteld.

De minima bijdragen, voorzien bij alinea 24 van artikel 32 van de samengeordende wetten worden eveneens bepaald in verhouding tot den duur van de diensten in de Belgische mijnen bewezen, rekening gehouden met al de diensten in beide landen uitgevoerd.

De belanghebbende zal, indien er aanleiding toe bestaat, bericht ontvangen dat hij in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas een aanvullingstorting dient te doen ten einde, in voorkomend geval, op den leeftijd van 65 jaar, met de bij de algemeene wet betreffende de pensioenen voorziene voordeelen te worden begunstigd.

Wanneer alleen de in de Belgische mijnen uitgevoerde diensten buiten deze volbracht in een land, waarmee België een wederzijdsche overeenkomst heeft gesloten, op gebied van duur aan de vereischten beantwoorden om aan een werkman het recht te verleen op het bij de bepalingen van bovenbedoeld artikel 32 voorzien voordeel aanspraak te kunnen maken, worden deze bepalingen toegepast alleen onder inachtneming van de in de Belgische mijnen bewezen diensten.

Art. 34. Het invaliditeitspensioen kan slechts worden verleend vanaf den dag, waarop de belanghebbende zijn recht op het genot van de ziekte-toelage verleend in uitvoering van een overeenkomst of een algemeene regeling toepasselijk op al de arbeiders van een onderneming of van een groep van ondernemingen, heeft uitgeput.

Ingeval de werkman door een werkongeschiktheid getroffen door zijn schuld het genot van de ziekte-toelage, waarvan hierboven sprake, heeft verloren, zal hij enkel het invaliditeitspensioen voorzien bij artikel 32 van de samengeordende wetten, kunnen genieten, bij het verstrijken van het tijdsbestek gedurende hetwelk hij op gewone wijze, aanspraak had kunnen maken op het genot van de ziekte-toelage, indien hij geen fout bedreven had, die het genot van de ziekte-toelage, indien hij geen fout bedreven had, die het verliezen van zijn rechten meesleepte.

Wordt beschouwd als zijnde ingediend op den dag van het verstrijken van het genot van de ziekte-toelage, de aanvraag om invaliditeitspensioen ingediend binnen de vijftien dagen volgende op dien datum.

Het invaliditeitspensioen wordt slechts verleend indien de werkman ten minste 500 dagen arbeid verricht heeft, tijdens de twee jaar die het begin van de ziekte, oorzaak van de invaliditeit, voorafgingen.

Deze voorwaarde wordt echter niet vereischt van de belanghebbenden die op 30 September 1937 een invalideitstoelage genoten of die op dien datum of vóór dien datum een aanvraag ingediend hebben.

Het tijdsbestek van twee jaar, voorzien bij dit artikel, wordt verlengd met den duur tijdens dewelken de arbeider ten gevolgen van omstandigheden die de oorzaak van collectieve afwezigheid in de mijn waren, geen mijnarbeid kon verrichten.

Art 35. Ten einde de met het invaliditeitspensioen begunstigten, die, bij toepassing van de samengeordende wetten, geen aanspraak kunnen maken op een ouderdomspensioen, in staat te stellen de voordeelen te genieten voorzien bij de algemeene pensioenwet stort het Nationaal Fonds jaarlijks in de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, ten behoeve van deze belanghebbenden, de bijdragen in artikel 26 dier laatste wet vastgesteld.

Deze stortingen worden gedaan op een afzonderlijke rekening geopend bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, onder de benaming van verzekerings plichtige, bij toepassing der algemeene pensioenwet.

Het bedrag van de jaarlijksche storting van 144 frank in alinea 26 van artikel 32 van de samengeordende wetten voorzien, wordt niet van het bedrag van het invaliditeitspensioen afgetrokken, het valt ten laste van het Nationaal Fonds.

Art. 36. De belanghebbende begunstigd met het invaliditeitspensioen wegens ziekte, die in de onder de wet vallende ondernemingen den arbeid hervat voor een loon, dat 450 frank per maand niet overschrijdt, kan zich niet beroepen op de aldus verstrekte diensten, ten einde de vereischte voorwaarden te staven voor het verkrijgen van de pensioenen en toelagen voorzien bij de samengeordende wetten.

Art. 37. De ouderdomsrenten gevestigd bij de Algemeene Lijfrentekas en vooraf uitbetaald aan de invalide arbeiders in uitvoering van artikel 32 der wet dd. 30 December 1924, worden niet verder verstrekt aan de belanghebbenden, die bewijzen dat zij minstens twintig jaar in de gelijkgestelde ondernemingen gewerkt hebben waarop zij mogen aanspraak maken op een bij artikel 33 of bij artikel 33bis van de samengeordende wetten voorzien ouderdomspensioen.

De Voorzorgskassen zullen aan de Algemeene Lijfrentekas

een lijst laten geworden die den naam der belanghebbenden vermeldt.

De wiskundige reserves van deze afzonderlijke renten worden door de Lijfrentekas opnieuw gekapitaliseerd, met het oog op het vestigen van een persoonlijke ouderdomsrente, die ingaat op den wettelijken leeftijd bepaald voor het ouderdomspensioen, vastgesteld bij de samengeordende wetten.

De Algemeene Lijfrentekas mag, op verzoek van het Nationaal Fonds, opnieuw de wiskundige reserves kapitaaliseeren betreffende de renten verworven door de belanghebbendetoelagetrekkers, die tengevolge van het hervatten van den arbeid de invaliditeitstoelage niet meer genieten.

Art. 38. De invalide, in toepassing van de algemeene pensioenwet op 65 jarigen leeftijd gepensionneerd, geniet ten laste van het Nationaal Fonds, ter vervanging van het invaliditeitspensioen, een jaarlijksche toelage die gelijkstaat met het verschil tusschen het bedrag van het invaliditeitspensioen en dat van het aan hem toegekend ouderdomspensioen (algemeene wet).

Het Nationaal Fonds kan voor rekening van het « Dotatiefonds », bij het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg ingesteld, belast worden met het uitbetalen, aan den belanghebbende van het bedrag van den ouderdomsrentetoeslag die hem in toepassing van de algemeene wet op de pensioenen verleend wordt.

Deze uitkeering zal eventueel tegelijkertijd met die van de in dit artikel bedoelde jaarlijksche toelage gedaan worden.

De bevoegde Voorzorgskas stuurt aan den belanghebbende voor de uitvoering van de vorenvermelde bepalingen, binnen de maand die den datum van zijn 65^e verjaardag voorafgaat, met verzoek ze behoorlijk te ondertekenen, de volgende documenten:

1° Een formulier van aanvraag van ouderdomsrentetoeslag, bij de algemeene wet voorzien, en houdende de verbintenis van den belanghebbende en van zijn echtgenote, niet meer te werken;

2° Een verklaring waarbij de belanghebbende er akte van neemt dat de ouderdomsrente, binnen de bepalingen van de

algemeene wet te zijnen voordeele bij de Algemeene Lijfrentekas gevestigd, hem door de Voorzorgskas zal uitbetaald worden en waarbij hij deze er toe machtigt die rente in zijn plaats bij de algemeene Lijfrentekas te innen.

Ingeval de invalide mocht nalaten of weigeren de rente en den ouderdomsrentetoeslag waarop hij kan aanspraak maken, aan te vragen, zal de in alinea 1 van dit artikel bedoelde jaarlijksche toelage ten laste van het Nationaal Fonds berekend worden alsof de belang hebbende werkelijk het bedrag ontving van de, aan de gerechtigden van de genoemde algemeene wet, die denzelfden leeftijd hebben als de belanghebbende invalide, toegekende voordeelen.

Art. 39. Wat betreft de verstrekking der invaliditeitstoelagen verleend krachtens de artikelen 32, 39 en 93, 2° alinea, der samengeordende wetten, geniet het Nationaal Fonds de voordeelen verleend door het Rijk aan de erkende mutualiteitsverbonden.

Deze Rijkstegemoetkoming is vastgesteld op 20 t.h. van het totaal bedrag der verleende toelagen.

De invalide arbeiders van vreemde nationaliteit genieten de voordeelen voorzien bij artikel 32 der samengeordende wetten juist als de belanghebbenden van Belgische nationaliteit, behouden toepassing van artikel 2 van dezelfde wetten die een vermindering van 1/5° van het bedrag der toelage voor gevolg heeft.

Art. 40. Het voordeel van het invaliditeitspensioen wordt in geen geval verleend aan den arbeider die den leeftijd van 60 jaar heeft bereikt op het oogenblik dat hij ophoudt werkelijken mijnarbeid te leveren.

Ter eerbiediging van de verworven rechten, geldt deze bepaling evenwel niet voor de belanghebbenden die vóór het van kracht worden van de wet van 25 Juni 1937 tot het voordeel van een invaliditeitstoelage werden toegelaten of die op 30 September 1937 of vóór dezen datum een verzoek om dat voordeel hebben ingediend.

Art. 41. Wordt goedgekeurd het beneden overgeschreven reglement, vastgesteld door den beheerraad van het Nationaal Fonds ter uitvoering van de wet dd. 9 April 1922 en van artikel 39 der samengeordende wetten:

REGLEMENT.

I. Er wordt een jaarlijksche toelage verleend:

1° Aan de weduwen der mijnwerkers die, behalve de leeftijdsvereischte, de andere voorwaarden vervullen voorzien bij artikel 14 van de bij koninklijk besluit dd. 30 Augustus 1920 samengevatte wetten;

2° Aan de steenkoolmijnwerkers, die op 1 Januari 1931 de toelage genieten ter uitvoering der wet dd. 9 April 1922, en aan de steenkoolmijnwerkers, die na den 1er Januari 1931 om het genot van dit voordeel zullen verzoeken, indien zij verplicht waren den arbeid in het mijnbedrijf te verlaten vóór den 1er Januari 1925 om reden van ziekte, welke een volkomen arbeidsongeschiktheid ten gevolge had, zoo zij behoeftig zijn, als bepaald bij de algemeene pensioenwet, en indien zij in een der drie benedenvermelde categorieën vallen:

A. Zij die, verplicht den arbeid te staken, vóór den leeftijd van 60 jaar, indien zij bovengronders zijn of vóór den leeftijd van 55 jaar, indien zij ondergronders zijn, laten blijken van minstens dertig jaar dienst in de Belgische steenkoolmijnbedrijven;

B. Zij die, verplicht den mijnarbeid te staken, onderscheidenlijk vóór den leeftijd van 60 jaar of van 55 jaar, zonder dertig jaar dienst te hebben verstrekt, laten blijken van minstens twintig dienstjaren;

C. Zij die, meer dan 60 of dan 55 jaar oud zijnde, naar gelang zij boven- of ondergronders zijn, zonder nochtans dertig jaar dienst in een mijnbedrijf te tellen, laten blijken van minstens twintig dienstjaren.

II. Het bedrag der toelage is vastgesteld op 1,320 frank voor de onder 1° hierboven bedoelde weduwen.

Het is vastgesteld op 4,800 frank en op 3,708 frank onderscheidenlijk voor de gehuwde arbeiders en de ongehuwden bedoeld onder 2°-A, die, gedurende minstens dertig jaar, in de ondergrondsche mijnwerken werkzaam zijn geweest; op 2,520 frank voor de belanghebbenden bedoeld onder 2°-A, die niet gedurende dertig jaar in de ondergrondsche mijn-

werken werkzaam zijn geweest, en voor de belanghebbenden bedoeld onder 2°-B en C. Dit laatste bedrag kan door een beslissing van den beheerraad van het Nationaal Fonds worden gewijzigd.

III. De bij dit reglement voorziene toelagen worden verleend van af den eersten dag der maand volgende op den dag, waarop de aanvraag werd ingediend.

IV. De aanvraag om toelage wordt ingediend bij den beheerraad van de voorzorgskas van het district, waarin de aanvrager of de echtgenoot van de aanvrager laatst werkzaam is geweest.

V. De invaliditeitstoelage voorzien in dit reglement wordt den belanghebbende onttrokken, wanneer zijn persoonlijk werk, welk dan ook de aard van dit werk zijn mocht, hem meer dan 450 frank per maand oplevert of opbrengt.

Wanneer het persoonlijk werk van den belanghebbende, welk dan ook de aard van dit werk zijn mocht, hem 200 tot 450 frank per maand oplevert of opbrengt, wordt de toelage met één derde verminderd.

VI. Zoodra de belanghebbenden, arbeiders of weduwen, het bij de samengeordende wetten voorzien ouderdomspensioen genieten, houden zij op de toelage te trekken.

VII. Voor de arbeiders, die de toelagen genieten, en die bij toepassing der algemeene pensioenwet van 1 Januari 1931 af worden gepensionneerd, wordt het bedrag der toelage op 1,200 frank gebracht.

Voor de belanghebbenden wien, op 1 Januari 1931, bij toepassing der algemeene pensioenwet, het ouderdomspensioen wordt verleend, is het bedrag der toelage gelijk aan het totaal bedrag der voordeelen, die, ten behoeve der belanghebbenden, op 31 December 1930 en in uitvoering der wetten dd. 9 April 1922 en 30 December 1924, werden verleend.

VIII. De toelage mag niet worden verleend aan:

a) De weduwen, die opnieuw in den echt treden; deze belanghebbenden bekomen opnieuw hun rechten, wanneer zij terug weduwe worden;

b) Degene die in concubinaat leven, en zij die, bij het overlijden van hun echtgenoot, van hem waren gescheiden, voor zoover de scheiding hun kan worden toegeschreven;

c) Zij, die een gekend slecht gedrag hebben.

IX. De bij dit reglement voorziene toelagen worden uitgekeerd door de voorzorgskassen, volgens de vastgestelde regels voor de betaling der bij toepassing der samengeordende wetten verleende pensioenen.

X. De modaliteiten die, in uitvoering der wet dd. 1 Augustus 1930, zullen worden vastgesteld, om de arbeidsongeschiktheid te bepalen en te controleeren, zijn toepasselijk op de arbeiders wien, krachtens dit reglement, de toelage wordt verleend.

XI. De arbeiders en weduwen van vreemde nationaliteit, waarvan sprake in dit reglement genieten, zoowel als de belanghebbenden van Belgische nationaliteit, de voordeelen er bij voorzien, behoudens de toepassing van artikel 2 der wet dd. 1 Augustus 1930, houdende een vermindering van $1/5^e$ van het bedrag der toelage.

Afdeeling III. — Voordeelen verleend aan de weduwen, de kinderen en de wezen.

Art. 42. Het bedrag van de weduwerente, gevormd volgens de bepalingen van artikel 18 der samengeordende wetten, wordt aangevuld met de tusschenkomst van het Nationaal Fonds, gelijk aan 188 t.h. van het bedrag en met de Rijks-tegemoetkoming voorzien bij artikel 15 van de samengeordende wetten.

De rentebijslag van Rijkswegen en de bijslag vanwege het Nationaal Fonds worden slechts verleend aan de weduwen wier echtgenoot bij zijn overlijden de hoedanigheid van mijnwerker niet had verloren, dit is aan de weduwen van de wegens ouderdom gepensioneerde mijnwerkers, aan de weduwen van de wegens invaliditeit gepensioneerde mijnwerkers, welke ook de diensttijd en de datum van overlijden van dezen waren, aan de weduwen der mijnwerkers die bij hun overlijden nog in de mijn werkten, aan de weduwen der

mijnwerkers die van den arbeid in een onder de wet vallend bedrijf moesten afzien wegens ziekte die hen ongeschikt maakte tot normaal werk in de mijn en die zijn overleden binnen de twaalf maanden volgende op den datum van het werkelijk staken van hun arbeid in de mijn zonder dat zij een invaliditeitspensioen genoten en die geen persoonlijke arbeid gedurende die twaalf maanden buiten de onder de wet vallende bedrijven hebben verricht.

De gerechtigden op de bij artikels 21, 21quater en 30 van de samengeordende wetten voorziene voordeelen, verliezen het recht op deze als zij hertrouwen.

Zij behouden nochtans het genot van de weduwenrente ten bezware van de Algemeene Lijfrentekas en van de aanvullingsrente ten bezware van het Nationaal Fonds, aangevuld door de Rijksbijdrage vastgesteld bij artikel 15 der samengeordende wetten.

Art. 43. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 21 der samengeordende wetten, wordt de weduwerente van 840 frank, voorzien bij artikels 21, 21quater en 30 van die wetten, op 1,200 frank gebracht voor de weduwen wier echtgenoot ten minste 30 jaar dienst in de mijnen telde.

Voor de weduwen van vreemde nationaliteit wier echtgenoot ten minste 30 jaar dienst in de mijnen telde, wordt het bij vorenvermelde artikels voorzien bedrag van 300 frank op 660 frank gebracht.

Art. 44. De weduwen die den leeftijd van 60 jaar hebben bereikt en er van laten blijken dat zij de bij artikels 24 en 25 der samengeordende wetten vereischte voorwaarden vervullen, genieten den ouderdomsrentetoeslag ten bezware van het Rijk als voorzien in tabel I, D, bij de samengeordende wetten gevoegd, samen met den bij tabel II voorzienen weduwerentetoeslag.

Ingeval het totale ouderdomspensioen verleend aan de weduwe, het bedrag van 3,000 frank niet bereikt, wordt aan belanghebbende een toeslag verleend ten bezware van het Nationaal Fonds om het ouderdomspensioen op dit bedrag te brengen.

Ingeval het ouderdomspensioen boven dat bedrag van 3,000 frank gaat, blijft het overschot aan het Nationaal Fonds verworven.

Voor de weduwen van arbeiders die naar evenredigheid waren gepensionneerd op grond van 20 tot 29 jaar dienst, wordt het pensioen verlaagd met 100 frank per jaar dienst dat aan den echtgenoot ontbrak om 30 jaar te bereiken, zonder dat hun pensioen lager dan 2,100 frank mag zijn.

Ingeval het pensioen (ouderdomsrente, ouderdomsrentetoeslag en weduwerente volgens tabellen I en II)* hooger is dan 3,000 frank verminderd met 100 frank per ontbrekend jaar, gaat het overige aan het Nationaal Fonds.

Voor de berekening van het weduwepensioen komen al de dienstjaren welke de echtgenoot onder- of bovengronds heeft geleverd, in aanmerking, zelfs indien de gepensionneerde echtgenoot vóór den leeftijd van 60 jaar overlijdt.

De voorwaarde geëischt bij alinea 3 van artikel 25 der samengeordende wetten, namelijk dat de echtgenoot verleden zij vóór het verstrijken van een termijn van vijf jaar, aanvang nemende op den datum zijner afdanking, is niet van toepassing voor de bij dat artikel 25 bedoelde weduwen wier echtgenoot ten gevolge van de economische crisis werd afgedankt nadat hij ten minste 30 jaar in de mijn werkzaam was.

Art. 45. De weduwen der mijnwerkers genieten de verhooging van weduwenrente en van ouderdomsrente ten bezware van het Rijk, alsook de toeslagen ten bezware van het Nationaal Fonds, samen met de vergoedingen, die hun mochten worden verleend krachtens de wetten op de schade-loosstelling voortvloeiende uit arbeidsongevallen.

De bepalingen van dit artikel vinden slechts hun toepassing binnen de grenzen vastgesteld bij artikel 30bis der samengeordende wetten.

Art. 46. Er wordt een overlevingstoelage van 840 frank verleend ten bezware van het Nationaal Fonds aan de weduwen, wier echtgenoot op onverschillig welken dag is overleden, zonder na den 31ⁿ December 1924 in de mijnen werkzaam te zijn geweest, onder de dubbele voorwaarde:

a) Dat hij gedurende minstens dertig jaar in de Belgische mijnen werkzaam zij geweest;

b) Dat hij de mijnen hebbe verlaten uit oorzaak van ziekte, die een volkomen arbeidsongeschiktheid ten gevolge had, of dat hij overleden zij terwijl hij door een arbeidscontract aan een mijnonderneming was verbonden.

De toelage wordt niet verder betaald ingeval de ermee begunstigde weduwe hertrouwt; zij herkrijgt haar recht ingeval zij opnieuw weduwe wordt.

Het genot der toelage wordt niet verleend aan de weduwen die een ouderdomspensioen trekken onder toepassing van artikel 27 der samengeordende wetten, noch aan deze, die de bij artikel 28 derzelfde wetten voorziene telage genieten.

Ten einde aan deze weduwen onder toepassing der algemeene pensioenwet op vijf en zestigjarigen leeftijd een pensioen te verzekeren, stort het Nationaal Fonds jaarlijks aan de Algemeene Lijfrentekas, ten voordeele van de belanghebbenden minder dan 65 jaar oud, de bij artikel 26 dier wet voorziene bijdragen. De bijdragen worden gestort op een afzonderlijke rekening geopend op naam van deze weduwen, als vrije verzekerden.

Art. 47. De toelagen voorzien bij artikel 22 der samengeordende wetten worden verleend aan de weduwe, voor het kind of de kinderen minder dan 16 jaar oud, waarvan de verzekerde werkelijk den last op zich had genomen.

Wanneer een kind ophoudt ten laste te zijn of 16 jaar oud is geworden, of vóór dien leeftijd overlijdt, worden de aan de weduwe verleende toelagen teruggebracht op de bedragen voorzien bij de vorenvermeld artikel 22 voor de onmiddellijke lagere categorie.

Voor het kind van vreemde nationaliteit, dat zich niet kan beroepen op een wederkeerigheidsstelsel voorzien bij artikel 2 der samengeordende wetten, wordt het bedrag van de aan de weduwe verleende toelage met een derde verminderd.

De toelage voorzien bij artikel 22 van bovenvermelde wet wordt verder uitgekeerd ingeval de weduwe hertrouwt.

Zij wordt ook verder uitgekeerd ten behoeve van de kinderen waarvan de mijnwerker den last op zich had genomen

in geval van nieuw weduwschap, dat recht geeft op de voordeelen voortvloeiende uit een andere wet van verplichte verzekering ten behoeve van de kinderen gesproten uit het tweede huwelijk.

Art. 48. De toelage voorzien bij artikel 23 der samengeordende wetten wordt verleend bij het overlijden der beide echtgenooten aan het kind minder dan 16 jaar oud, waarvan deze den last op zich hadden genomen.

In het geval waarin de belanghebbende, door een uitsluitend persoonlijke tusschenkomst, alleen den last van het kind op zich heeft genomen, geniet dit laatste bij het overlijden van zijn eenigen steun de weezentoeelage tot zijn volle 16 jaar.

Wordt beschouwd als heele wees, het kind wiens vader overlijdt nadat hij een nieuw huwelijk heeft aangegaan.

De bij bovenbedoeld artikel 23 voorziene toelage wordt verminderd met een derde ingeval de wees van vreemde nationaliteit is en zich niet kan beroepen op het wederkeerigheidsstelsel voorzien bij artikel 2 der samengeordende wetten.

Art. 49. Voor de toepassing van artikel 30bis der samengeordende wetten, dient er onder « het loon van den echtgenoot » verstaan het tot grondslag genomen loon waarmee rekening werd gehouden voor het vaststellen van de rente aan de weduwe verleend uit hoofde van het aan haar echtgenoot overkomen arbeidsongeval, vermeerderd met de kindertoelagen, dewelke laatstgenoemde op het oogenblik van zijn overlijden, in toepassing van de wet betreffende de kindertoelagen of ingevolge het arbeidscontract, genoot.

Nochtans, indien het loon van den echtgenoot het bij artikel 6 van het koninklijk besluit dd. 28 September 1931 betreffende de vergoeding der schade voortspruitende uit arbeidsongevallen bepaald bedrag overschrijdt, wordt er, voor de toepassing van artikel 30bis met het werkelijk loon van den echtgenoot rekening gehouden.

Bij de geboorte van een kind na den dood van den vader, zal het « loon van den echtgenoot » naar voorgaande bepalingen berekend, met de kindertoelagen, waarop de echtgenoot uit hoofde van de geboorte van dit kind zou recht hebben

gehad, indien dit vóór het afsterven van den vader was geboren, worden vermeerderd.

In het geval dat later een kind geen recht meer geeft op een kindertoelage, 't zij omdat het sterft, 't zij omdat het den leeftijd van 14 jaar bereikt, zal het « loon van den echtgenoot », naar voorgaande bepalingen berekend, met het bedrag van de voor dit kind verleende kindertoelage worden verminderd.

Het bedrag van de kindertoelagen, in aanmerking te nemen voor de toepassing van artikel 30bis, is dat welk bij den officieelen loonrooster voor een regelmatig werk zonder werkloosheid is vastgesteld.

Indien, in den loop van een kalenderjaar, de weduwe kindertoelagen heeft genoten van een geringer bedrag dan hetgeen bij vermelden loonrooster voor een regelmatig werk zonder werkloosheid is voorzien, mag zij, na het verstrijken van het kalenderjaar, daarvan aan de bevoegde voorzorgskas kennis geven, die een afrekening zal vaststellen door op de werkelijk door de weduwe ontvangen toelagen te steunen.

In het geval dat de weduwe, in toepassing van artikel 7 van de wet van 24 December 1903, de betaling in kapitaal van een gedeelte van de haar verschuldigde lijfrente heeft bekomen, wordt er rekening gehouden, in het bedrag van de aan de weduwe verleende voordeelen, met de waarde van de onderstelde rente, die met het betaald kapitaal overeenstemt.

Er wordt geen rekening gehouden met de aan de weduwe voor begrafeniskosten verleende vergoeding.

De toepassing van de bepalingen van vorenvermeld artikel 30bis op een weduwe, die den leeftijd van 60 jaar heeft overschreden, van een werkman door een ongeval met doodelijken afloop getroffen, nadat hij met het pensioen werd begunstigd, mag niet ten gevolge hebben dat het bedrag van de bestaansmiddelen dezer weduwe beneden het bedrag van het ouderdomspensioen, waarop zij aanspraak mag maken, wordt verlaagd.

Wat de weduwen betreft, wier echtgenoot vóór 25 October 1926 is overleden, zal het loon van den echtgenoot worden vastgesteld onder inachtneming van de coëfficiënten bepaald bij het koninklijk besluit van 5 September 1930 betreffende de inkomstenbelastingen.

Afdeling IV. — De levering van steenkolen.

Art. 50. Het Nationaal Fonds verzekert de levering van 3,400 kilogram kolen per jaar aan de mijnwerkers die in toepassing van artikelen 31, 33, 34 en 37 der samengeordende wetten het ouderdomspensioen genieten, en aan hun weduwen, alsmede aan de weduwen van mijnwerkers die bij hun overlijden de voorwaarden vervullen om het bij vorenvermelde artikels voorzien ouderdomspensioen te verkrijgen, en aan de wegens ouderdom gepensioneerde weduwen van mijnwerkers die ten minste dertig jaar in dienst van de kolenmijnondernemingen zijn geweest.

Evenwel, indien de mijnwerker (of zijn weduwe), om van dertig jaar dienst te laten blijken, diensten in onder de wet vallende bedrijven buiten de kolenmijnexploitatie in rekening heeft moeten brengen, heeft de belanghebbende slechts recht op kolen in de verhouding van $1/30^e$ van 3,400 kilogram per jaar dienst in de kolenmijnexploitaties.

Art. 51. De krachtens artikelen 33bis, 36 en 36bis der samengeordende wetten gepensioneerde of op pensioen rechthebbende werklieden of hun weduwen, alsmede de wegens ouderdom gepensioneerde weduwen van kolenmijnwerkers die twintig tot negen en twintig jaar dienst telden, hebben recht op kolen in de verhouding van $1/30^e$ van 3,400 kilogram per jaar dienst in de kolenmijnexploitaties.

Art. 52. De arbeiders, die krachtens artikelen 32, 39 en 93, 2^e alinea, der samengeordende wetten een invaliditeitspensioen genieten, hebben het genot der levering van steenkool in de verhouding van $1/30^e$ van 3,400 kilogram voor ieder jaar in de steenkoolmijnondernemingen verstrekt dienst zonder dat nochtans de jaarlijksche hoeveelheid deze voorzien bij alinea 1 van artikel 50 hierboven mag te boven gaan.

Art. 53. De in België wonende steenkoolmijnwerkers, die krachtens de Fransch-Belgische overeenkomst dd. 21 Mei 1927 een ouderdomspensioen genieten, of hun weduwen, ontvangen, binnen de toegelaten grenzen van deze overeenkomst

een hoeveelheid steenkolen gelijk aan 3,400 kilogram, vermenigvuldigd met het getal der jaren dienst verstrekt in de Belgische steenkoolmijnbedrijven en gedeeld door het totaal der jaren dienst verricht, zoowel in de Fransche ondernemingen als in de Belgische ondernemingen.

Art. 54. De te leveren steenkool is schachtkool houdende 25 t.h. grof, of een daarmee onder opzicht van het gebruik vergelijkbaar product.

Het Nationaal Fonds stelt periodiek, in gemeen overleg met de bedrijfshoofden of de groepen, die ze vertegenwoordigen, den prijs van de kolenlevering vast volgens de soort: vette, halfvette, ballen, enz.

Art. 55. Wordt aan het genot der steenkoollevering uitgesloten:

1° De gepensioneerde arbeider, die nog werkstellig is. Wordt niet beschouwd als nog werkstellig zijnde, de belanghebbende wien zijn persoonlijke arbeid niet meer dan 450 frank per maand oplevert of opbrengt;

2° De gepensioneerde arbeider of de weduwe, die samenleven met een gezin bestaande uit en of meer personen, en die reeds het genot heeft of het recht het genot van de steenkoollevering te hebben, 'tzij ten laste van het Nationaal Fonds, 'tzij ten laste van een steenkoolmijnbedrijf.

Wordt beschouwd als samenlevend met een gezin, dat reeds het genot der steenkoollevering heeft, de gepensioneerde of de weduwe, die onder hetzelfde dak als dit gezin leeft.

Dit vermoeden kan door het tegenbewijs worden ontzenuwd.

3° De weduwe die hertrouwt;

4° De weduwe, die steenkool ontvangt, ten laste van een steenkoolmijnbedrijf, als zijnde de weduwe van een arbeider, die ten gevolge van een ongeval in het mijnbedrijf of aan de gevolgen zijner kwetsuren is overleden;

5° De gepensioneerde of de weduwe in een inrichting verpleegd en die van zijn (haar) eigen middelen niet moet voorzien in de verwarming van het lokaal, dat hij (zij) in de verplegingsinrichting bewoont;

6° De gepensioneerde of de weduwe, die in een gesticht opgesloten of gevangenhouden is;

7° De gepensioneerde arbeider (of de weduwe) die als arbeider (of arbeidster) nog werkzaam is in een steenkoolmijn, tegen een dagloon dat al of niet hooger is dan 450 frank per maand;

8° De gepensioneerde (of weduwe) die, in welke hoedanigheid ook, bij een ander kost en woonst vindt;

9° De weduwe van een wegens ouderdom gepensioneerde en die zelf de vereischte voorwaarden niet vervult om te worden gepensionneerd wegens ouderdom in gevolge toepassing van artikels 24, 25 en 27 der samengeordende wetten.

Art. 56. De bij artikels 50 tot 53 beoogde belanghebbenden die inwonen bij hun nog niet gehuwden oudsten zoon (of kinderloozen weduwnaar of kinderloozen gedivorceerde of kinderloozen gescheiden) in een steenkoolmijn werkzaam, mogen ten laste van het Nationaal Fonds voor mijnwerkerspensioen, aanspraak maken op een steenkoollevering gelijk aan 50 t.h. van de hoeveelheid waarop zij zouden recht hebben, indien zij niet tezamen woonden, en dit onverminderd de toepassing van de bepaling voorzien bij artikel 55, alinea 4, van de samengeordende wetten en de bepalingen van de artikels 55 en 60 van dit besluit.

Indien de oudste zoon overleden of gebrekkelijk is of indien hij, gehuwd, een afzonderlijke woonst heeft dan deze zijner ouders, of zoo zijn huisgezin van dit zijner ouders afgezonderd is, wordt een jongere zoon of, bij gemis aan een zoon, een dochter, gelijkgesteld aan den oudsten zoon, voor wat betreft de toepassing van voorgaande bepaling.

De steenkoollevering wordt toegekend aan dengene die het genot heeft van een ouderdompensioen of van een invaliditeitstoelage en aan zijne echtgenootte ten beloope van 50 t.h. der krachtens artikel 55 der samengeordende wetten verleende hoeveelheden, ingeval de twee echtgenooten gescheiden zijn.

Het genot van dit voordeel wordt niet verleend aan de gescheiden echtgenootte die zich in een uitsluitingsgeval bevindt bij artikel 18 van dit besluit voorzien.

Ingeval de gescheiden echtgenootte van het genot der kosteloze kolenlevering is uitgesloten worden de hoeveelheden brandstof, bij artikel 55 der samengeordende wetten voorzien, aan den echtgenot toegekend, behoudens toepassing van artikelen 55 en 60 van dit besluit.

De echtgenootte, die niet gescheiden is vóór de opneming in een verplegingsinrichting van haar gepensionneerden of toelagetrekkenden echtgenoot, heeft het genot der steenkoollevering ten beloope van de hoeveelheden, die aan haar echtgenoot vóór zijn opneming in een verplegingsinrichting werden verleend of konden worden verleend, in geval deze van zijn eigen middelen niet moet voorzien in de verwarming van het lokaal, dat hij in de verplegingsinrichting bewoont; ingeval de verpleegde moet voorzien in de verwarming van het lokaal dat hij bewoont, wordt de steenkoollevering verleend aan den gepensionneerde of toelagetrekkende, en aan zijn echtgenootte, ieder ten beloope van 50 t.h. van de bij artikel 55 der samengeordende wetten voorziene hoeveelheid.

De niet gescheiden echtgenootte van een in een gesticht opgesloten of van een gevangengehouden gepensionneerde of toelagetrekkende heeft het genot der steenkoollevering ten beloope van de hoeveelheden, die aan haar echtgenoot op het oogenblik zijner opsluiting of zijner gevangenzetting werden of konden worden verstrekt.

De echtgenootte van haar man gescheiden vooraleer hij opgenomen werd, behoudt, indien zij waardig blijft, het recht op het gedeelte steenkolen dat haar toegekend was.

Art. 57. Het Nationaal Fonds doet, gelijktijdig met hun pensioentermijnen, aan de gerechtigden op de steenkoollevering een steenkoolbon toekomen.

Deze bon, die eventueel de talon van de postaanwijzing mag zijn, geeft den gerechtigden het recht om zich bij de kolenmijn naar hun keus te bevoorraden.

De aflevering van den bon geldt voor de uitvoering van de verplichting rustend op het Nationaal Fonds krachtens artikel 55 der wet van 1 Augustus 1930.

De geldigheidsduur der bons is bepaald op drie maand voor de belanghebbende die een steenkoolmijnbekken bewonen,

en op twaalf maand voor degenen die buiten een steenkoolmijnbekken wonen.

De niet-overlegging van de bons aan het steenkoolmijnbedrijf binnen vorenvermelde tijdsbestekken heeft ten gevolge, dat het recht op het genot der steenkoollevering vervalt voor het tijdperk, waarop deze bons betrekking hebben.

De belanghebbenden wonende buiten een steenkoolmijnbekken en deze die, alhoewel zij binnen een steenkoolmijnbekken verblijven, slechts een maandelijksche levering van minder dan 100 kilogram steenkolen ontvangen, hebben het recht te verzoeken om de betaling in speciën van de waarde der steenkolen, waarop zij aanspraak kunnen maken.

Deze waarde wordt zesmaandelijks vastgesteld door het Nationaal Fonds, gelet op den gemiddelden prijs der leveringen gedurende het verlopen semester door de steenkoolmijnbedrijven aan de gepensioneerden gedaan.

Het verzoek om betaling in specie van de waarde der steenkool bevat stilzwijgend den definitieven afstand der levering van steenkool in natura, voor een tijdsbestek van minstens één jaar.

Art. 58. De steenkoolmijnbedrijven worden gedekt voor het bedrag van hun leveringen door het Nationaal Fonds, op overlegging van de in hun bezit zijnde bons, gestaafd door een factuur houdende de soort der geleverde steenkool en den prijs er van.

Art. 59. Het Nationaal Fonds neemt al de noodige controle-maatregelen om de kwaliteit van de geleverde producten, de juistheid der gevraagde prijzen, alsmede de identiteit der gerechtigden en hun rechten na te gaan.

Het Nationaal Fonds kan beslissen dat de kwantiteiten van de aan gepensioneerden en aan de weduwen te leveren steenkool voor de Wintermaanden niet dezelfde als voor de Zomermaanden zullen zijn.

Art. 60. De gerechtigden ontvangen de brandstof uitsluitend voor hun behoeften en die van hun gezin. Het is hun streng verboden de ontvangen steenkool te verkoopen, te verhandelen of te ruilen.

In geval van inbreuk, is de gerechtigde er toe gehouden de waarde der steenkool terug te betalen en verliest hij gedurende drie maand zijn recht op de steenkoollevering.

In geval van recidive duurt de schorsing der steenkoollevering zes maand; indien een derde inbreuk wordt vastgesteld, is de schorsing definitief.

Art. 61. Overeenkomstig de bepalingen van alinea 4 van artikel 55 der samengeordende wetten, wordt het voordeel van de kolenbedeeling, ten laste van het Nationaal Fonds, slechts voor de helft verleend aan de belanghebbenden (oudelieden, invaliden, weduwen) die met een huisgezin samenwonen dat niet in betrekking staat tot het steenkolenbedrijf.

Deze maatregel is echter niet toepasselijk op:

1° De belanghebbenden die gebrekkig, verlamd of blind zijn of zich in elken anderen toestand bevinden waardoor zij de hulp van een derden persoon moeten inroepen;

2° De mannelijke belanghebbenden die onder hun dak een persoon opgenomen hebben met het doel hun huishoudwerk te verrichten en die, daar zij zich vóór hun pensionneering in dien toestand bevonden, de kosteloze kolenbedeeling, ten bezware van de kolenmijnondernemingen waar zij gewerkt hadden, genoten;

3° Tijdens de Wintermaanden:

a) De belanghebbenden die met hun kinderen of kleinkinderen, hun broeder, zuster, neef of nicht, samenwonen, indien zij bewijze dat zij wegens hun gezondheidstoestand een grootere hoeveelheid brandstof nodig hebben;

b) De belanghebbenden die onder hun dak hun ascendenten of hun broeder, zuster, onkel of tante — jonggezel, weduwnaar of gedivorceerd zonder kinderen — opgenomen hebben wier gezondheidstoestand een grootere hoeveelheid brandstof vereischt.

In de gevallen onder a en b hierboven vermeld, moet het bewijs van de noodwendigheid van een grootere hoeveelheid brandstof door de gepensioneerden geleverd worden.

HOOFDSTUK V. — Verzekeringsinrichtingen.

Afdeling I. — Over het Nationaal Mijnwerkerspensioenfonds
Over den beheerraad.

Art. 62. Met het oog op de benoeming der leden van den beheerraad worden overeenkomstig artikel 57 der samengeordende wetten, de groepeerings der bedrijfshoofden en de groepeerings der werknemers van elk der zes districten, voorzien bij artikel 72 van dit besluit, door den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, er om verzocht onderscheidenlijk een lijst van kandidaten-werkgevers en een lijst van kandidaten werknemers op te maken.

Elk dezer lijsten bevat een getal kandidaten driemaal zoo groot als dat van de te verlenen zetels

Om voorgesteld te worden dient men:

1° Belg te zijn of de gewone naturalisatie te hebben bekomen;

2° Minstens ten volle 25 jaar oud te zijn;

3° De hoedanigheid te bezitten van ondernemer (bestuurder, beheerder, directeur) of werknemer of oud werknemer werkzaam geweest in het gebied van de verzorgskas.

De werknemers dienen overigens gedurende minstens vijf jaar in de koolmijnexploitaties of in de daarmee gelijkgestelde inrichtingen te zijn werkzaam geweest.

Nochtans mogen de kandidaten, die noch ondernemers, noch werknemers zijn, worden voorgesteld door beroepsgroepeerings en aangeduid door den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

Mogen niet worden voorgesteld, degenen die, 't zij rechtstreeks, 't zij door een tusschenpersoon, die onder hetzelfde dak woont, 't zij door een derden persoon, het beroep uitoefent van herbergier of handelaar.

Elke veroordeeling tot een gevangenisstraf van meer dan één maand heeft voor gevolg het verlies van het recht deel uit te maken van den beheerraad.

Het mandaat houdt van rechtswege op zoodra de belanghebbenden zich bevinden in een der gevallen van bovenvermelde uitsluiting. Wanneer een plaats van bestuurder open

valt wordt er minstens binnen de drie maand, in de vervanging van het lid voorzien.

Het alzoo aangeduid lid voltrekt het lidmaatschap van zijn voorganger.

Art. 63. De beheerraad krijgt tot opdracht:

A. Zich bezig te houden met al de sociale aangelegenheden:

Hij stelt, inzonderheid, al de maatregelen vast noodig voor de regelmatige werking der verzekering; hij bestuurt en let op al de verrichtingen van het Nationaal Fonds en die der verzorgskassen.

Hij treed handelend op, treft schikkingen en roept scheidsrechterlijke beslissingen in omtrent al de belangen van het Nationaal Fonds.

Hij laat de rechterlijke vorderingen toe en neemt de giften en legaten aan.

Het Nationaal Fonds voorziet in de beheers- en administratieuitgaven.

B. De grondreglementen op te stellen:

Overeenkomstig die grondreglementen, benoemt, schorst of ontslaat hij de leden van het personeel van het Nationaal Fonds, alsmede de directeurs van de verzorgskassen; hij stelt den rooster der bezoldiging alsmede de toelagen en vergoedingen van het personeel vast.

Hij stelt het bedrag vast der kinderbijslagen, der gratificatiën en andere voordeelen, die aan het personeel mochten worden verleend, alsmede de verblijfsvergoedingen aan den directeur der verzorgskassen voor degenen die niet gratis een woning betrekken.

Hij stelt de vergoedingen voor den voorzitter van den beheerraad, voor den vasten voorzitter van den Hoogen Raad van arbitrage, voor de voorzitters der bestuurscommissies van de verzorgskassen en voor den vasten griffier-secretaris van den Hoogen Raad van arbitrage.

Hij stelt het bedrag der zitpenningen vast, die aan de leden van den beheerraad en der bestuurscommissies, aan den plaatsvervangenden voorzitter en den plaatsvervangenden

griffier-secretaris van den hoogen raad van arbitrage en aan de leden van dezen raad worden verleend.

Kosten wegens opdracht of verplaatsing gedaan ten behoeve van het Nationaal Fonds zijn ten laste van bedoeld fonds.

De rooster der bezoldiging, toelagen en vergoedingen wordt ter goedkeuring aan de Ministers van Arbeid en Sociale Voorzorg en van Financiën overgelegd.

Art. 64. Wat de geldplaatsingen van het Nationaal Fonds betreft, wordt de controle er over uitgeoefend door den Minister van Financiën; op actuarisch gebied staat het onder de controle van den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

Het is er toe verplicht, zonder verplaatsing, aan de commissarissen al de boeken, registers, documenten omtrent de comptabiliteit, alsmede alle andere bewijsstukken mede te deelen.

Art. 65. Al de akten, bekendmakingen, mededeelingen en andere stukken betreffende de toepassing der wet dienen voluit de volgende vermelding te bevatten: « Nationaal Mijnwerkerspensioenfonds, onder den waarborg van het Rijk », en te vermelden als bijtitel: « Voorzorgskas te... », met aanduiding van het district, wanneer de documenten in verband staan met de bevoegdheid van een gewestelijke kas.

Art. 66. De beslissingen van den beheerraad worden voor vast genomen. Nochtans mag de voorzitter de uitvoering schorsen van elke beslissing, die hij denkt tegenstrijdig te zijn met de wetten of met de belangen van het Rijk. Er dient daarvan kennis gegeven aan de regeering; zoo deze over de veertien dagen van dit advies niet heeft uitgesproken, dan mag de beslissing worden uitgevoerd.

Art. 67. Onverminderd de bepalingen, die worden geregeld door verdere onderrichtingen betreffende de aansluiting der verzekerde werknemers aan de Algemeene Lijfrentekas, wordt de algemeene comptabiliteit der verzekering opge maakt volgens een door den beheerraad vastgesteld reglement; afzonderlijke rekeningen worden gehouden voor:

1. Den verzekeringsdienst, dat wil zeggen, eenerzijds, de voor de pensioenen verrichte stortingen door de werkgevers

en door de werknemers; anderzijds, de betaling van de door de wet voorziene pensioenen en verschillende toelagen;

2. Den financieelen dienst, bevattende het innen en het betalen der sommen, die het bezit van het Nationaal Fonds uitmaken, daaronder begrepen het reservefonds;

3. Den dienst van het speciaal fonds der aanvullende renten;

4. Den bestuurdienst, dat wil zeggen de algemeene beheers- en administratieuitgaven.

Wat betreft den administratiedienst, wordt een jaarlijksch budget opgemaakt, dat, in den loop van het laatste kwartaal van ieder jaar, aan den beheerraad wordt onderworpen; dit budget bevat:

1. Het budget van het centraal bestuur van het Nationaal Fonds en dat van het Hooger Scheidsgerecht;

2. Het budget van de gewestelijke voorzorgskassen door bestuurscommissies opgemaakt en ter goedkeuring aan den raad overgelegd.

Bijkomende kredieten mogen in den loop van het dienstjaar worden verleend door speciale beslissing van den beheerraad, of indien het gaat over de budgetten der gewestelijke voorzorgskassen, door beslissingen der bestuurscommissie; in dit laatste geval dienen de beslissingen aan de goedkeuring van den beheerraad onderworpen.

De rekening betreffende den administratiedienst wordt aan den beheerraad in den loop van de eerste zes maanden van het jaar volgende op dat waarop de uitgaven gedaan op de kredieten, die op het oorspronkelijk budget werden vermeld of die werden verleend in uitvoering van bijkomende beslissingen.

Zij heeft betrekking op de administratieuitgaven van het Nationaal Fonds, alsmede op die van de gewestelijke voorzorgskassen.

Art. 68. Het Nationaal Fonds stijft het fonds der aanvullende renten voorzien bij artikel 14 der samengeordende wetten.

Te dien einde wordt er bij het fonds der aanvullingen een kapitaal ingeschreven gelijk aan 188 t.h. van het bedrag der

in uitvoering der samengeordende wetten, in de Algemeene Lijfrentekas gestorte sommen, onder afrekening nochtans van den last voorzien in de tarieven van die instelling voor zijn verrichtingen van kapitalisatie.

De betaling der bijkomende renten valt ten laste van het fonds der aanvullingen, ten bedrage van 188 t.h. der uitvoering van de samengeordende wetten bij de Algemeene Lijfrentekas verworven renten, alsmede de betaling der kapitalen waarmee de weduwerenten wordt gevestigd ingeval de verzekerde overlijdt als jonggezel, weduwnaar of gedivorceerde.

Wat het fonds der aanvullingen betreft, wordt een technische balans opgemaakt, waarvan het passief de wiskundige reserves der in gang zijnde of uitgestelde verbintenissen omvat

Die balans wordt op periodieke tijdstippen, volgens een tusschen het Nationaal Fonds en de Algemeene Lijfrentekas te treffen regeling, opgemaakt.

Indien de vertegenwoordigende waarde der verbintenissen, dat wil zeggen, de sommen, die het fonds der aanvullingsrenten uitmaken, het bedrag der wiskundige reserves overschrijdt, wordt het overschot overgebracht naar het reservefonds, voorzien bij artikel 49 der samengeordende wetten.

Op zijn beurt dekt het reservefonds het tekort, dat bij het opmaken der periodieke technische balans mocht worden waargenomen.

Over het technisch en financieel comité.

Art. 69. In den schoot van den beheerraad wordt een technisch en financieel comité ingericht bestaande uit drie leden-werkgevers en drie leden-werknemers, een vertegenwoordiger van den Minister van Financiën en den directeur-generaal.

Het voorzitterschap van dit comité wordt waargenomen door den voorzitter van den beheerraad en, ingeval van afwezigheid of verhindering van laatstgenoemde, door den vertegenwoordiger van den Minister van Financiën.

De leden van dit comité genieten, onverminderd de verblijfs- en verplaatsingskosten, een zitpenning, waarvan het bedrag voor allen hetzelfde is.

Art. 70. Het comité vergadert, zoo dikwijls als de belangen van het Nationaal Fonds zulks vereischen, op uitnodiging van den voorzitter en van rechtswege eenmaal per drie maand.

Het mag slechts beraadslagen zoo de meerderheid zijner leden aanwezig is.

De beslissingen worden genomen bij meerderheid van stemmen; bij staking van stemmen is de stem van den voorzitter overwegend.

Om de zes maand laat het aan den beheerraad het rapport geworden over den financieelen toestand van het Nationaal Fonds.

Het onderzoekt, wanneer en gelijk het zulks goedvindt, den financieelen toestand en de geschriften.

Een notulenboek wordt omtrent de beraadslagingen van het technisch en financieel comité bijgehouden, waarvan de leden van den beheerraad mogen kennis nemen op den maatschappelijken zetel.

Over de voorzorgskassen.

Art. 71. De koolmijnexploitaties van het Rijk, alsmede de er mee gelijkgesteld exploitaties, worden verdeeld in zes districten, die elk het gebied van een voorzorgskas uitmaken.

Hooren op een verplichte wijze tot elk dezer voorzorgskassen:

1° De ondernemers van koolmijnen en van er mee gelijkgestelde inrichtingen van het district, alsmede de particuliere ondernemers wier werknemers in die exploitaties, of in er mee gelijkgestelde inrichtingen werkzaam zijn;

2° De werknemers in die koolmijnen of inrichtingen werkzaam voor rekening van die ondernemingen of voor rekening van particuliere ondernemers.

Art. 72. De zetel der voorzorgskassen alsmede hun gebied wordt vastgesteld als volgt.

Kas van Bergen.

Bergen:

De koolmijnconcessies van Nimy en van « Belle-Victoire », alsmede al de exploitaties gelegen ten Westen van deze concessies.

Al de er mee gelijkgestelde inrichtingen gelegen in de bestuurlijke arrondissementen Bergen, Ath en Doornik, en in de provinciën West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen.

Kas van het Centrum.

La Louvière:

De hierna vermelde koolmijnexploitaties:

- 1° Saint-Denis-Obourg-Havré;
- 2° Strépy et Thieu;
- 3° Bois-du-Luc;
- 4° Maurage et Boussoit;
- 5° Le Levant de Mons;
- 6° La Louvière et Sars-Longchamps;
- 7° Bray;
- 8° Mariemont-Bascoup;
- 9° Ressaix, Leval, Péronnes, Sainte-Aldegonde et Houssu;
- 10° Anderlues.

Al de er mee gelijkgestelde inrichtingen gelegen in de bestuurlijke arrondissementen Zinnik en Brussel.

Kas van Charleroi.

Al de andere koolmijnexploitaties van de provincie Henegouwen.

Al de er mee gelijkgestelde inrichtingen gelegen in de bestuurlijke arrondissementen Charleroi, Thuin en Nijvel.

Kas van Namen.

Namen:

Al de koolmijnexploitaties en er mee gelijkgestelde inrichtingen gelegen in de provinciën Namen en Luxembourg.

Kas van Luik.

Luik:

Al de koolmijnexploitaties en er mee gelijkgestelde inrichtingen gelegen in de provincie Luik.

Kempische kas.

Hasselt:

Al de mijnexploitaties en er mee gelijkgestelde inrichtingen gelegen in de provinciën Antwerpen en Limburg en in het bestuurlijk arrondissement Leuven.

De koolmijnexploitaties en er mee gelijkgestelde inrichtingen, die later mochten worden tot stand gebracht, dienen verbonden aan de voorzorgskas van het gebied waarin de inrichtingen worden gevestigd.

Art. 73. De voorzorgskassen worden bestuurd door bestuurscommissies samengesteld uit een voorzitter, vier vertegenwoordigers der koolmijninrichtingen en er mee gelijkgestelde inrichtingen, vier vertegenwoordigers der werknemers, een vertegenwoordiger van den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en een vertegenwoordiger van den Minister van Financiën.

Art. 74. De leden-werkgevers en de leden-werknemers worden benoemd door den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg, onder de kandidaten aangeduid volgens de bij artikel 62 van dit besluit voorgeschreven wijze en regels.

De kandidaten die noch ondernemer, noch werknemer zijn, mogen nochtans nooit in den schoot der bestuurscommissies meer dan de helft der plaatsen bekleeden, 't zij als werkgevers-, 't zij als werknemers-vertegenwoordigers.

Elk der lijsten dient een getal kandidaten te bevatten gelijk aan het dubbel der openstaande zetels.

De duur der mandaten van de leden-werkgevers en de leden-werknemers is vastgesteld op zes jaar.

In geval van vacature voltrekt het plaatsvervangend lid het mandaat van zijn voorganger.

Art. 75. De bestuurscommissies vergaderen minstens eenmaal per maand, in het lokaal van de voorzorgskas, op uitnodiging van den voorzitter.

In geval van afwezigheid of verhindering van den voorzitter, wordt het voorzitterschap waargenomen door den vertegenwoordiger van den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

De commissie mag slechts beraadslagen bij aanwezigheid van minstens de helft der leden. De beslissingen worden bij volstreekte meerderheid der aanwezige leden genomen. Bij staking van stemmen, is de stem van den voorzitter beslissend.

De vertegenwoordigers van den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en van den Minister van Financiën hebben meebeslissende stem.

Art. 76. De bestuurscommissies stellen hun huishoudelijk reglement vast; dit wordt aan de goedkeuring van den bestuursraad van het Nationaal Fonds onderworpen.

In den loop van het laatste kwartaal, en ten laatste op 30 November van ieder jaar, maken zij, met de tusschenkomst van den directeur, het budget op voor de voorziene administratie uitgaven van het volgend dienstjaar. Dit budget mag worden aangevuld door een opvolgende speciale beslissingen. Het budget, alsmede de opvolgende beslissingen worden aan de goedkeuring van den beheerraad van het Nationaal Fonds onderworpen en versmolten met het budget van laatstgenoemde instelling.

Ieder jaar, in den loop van het eerste halfjaar, vóór het einde van de vierde maand, stellen de commissies, met de tusschenkomst van den directeur, de rekening op omtrent de uitgaven, die werden gedaan op de kredieten ingeschreven op het budget van het dienstjaar of gedaan ingevolge bijkomende beslissingen.

Die rekening wordt voor goedkeuring aan het Nationaal Fonds onderworpen en versmolten met de rekening der uitgaven van laatstgenoemde instelling.

Art. 77. Wat betreft het administratiebudget mag geen enkele betaling worden gedaan dan op een open krediet.

Art. 78. De wijze waarop de comptabiliteits-controle der voorzorgskassen, alsmede het onderzoek der door de ondernemers bezorgde documenten en inlichtingen dient te geschieden, worden bij ministerieele onderrichtingen geregeld.

Art. 79. Aan de bestuurscommissie wordt een directeur verbonden, belast, samen met bedoelde commissie, met het bestuur van de voorzorgskas.

De directeur wordt benoemd door den beheerraad van het Nationaal Fonds; zijn benoeming wordt aan de goedkeuring van den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg onderworpen.

Hij staat onder de directie van den directeur-generaal van het Nationaal Fonds en onder het toezicht van den voorzitter van de bestuurscommissie.

In het kader van het gewoon bestuur van het Nationaal Fonds voorzien bij artikel 64 der samengeordende wetten, zorgt hij voor het dagelijksch bestuur der voorzorgskas en waakt hij over de uitvoering der noodige maatregelen voor de werking der verzekering.

Voor de uitvoering zijner ambstplichten is hij rechtstreeks in briefwisseling met den directeur-generaal van het Nationaal Fonds.

Hij maakt de budgetontwerpen op alsmede de rekeningen, die aan de bestuurscommissie dienen onderworpen.

Bovendien neemt hij het ambt waar van secretaris der bestuurscommissie en stelt hij de notulen op der vergaderingen alsmede de briefwisseling. Samen met den voorzitter der commissie zorgt hij voor de uitvoering der beslissingen van bedoelde commissie.

Art. 80. De voorzorgskassen zijn er toe gehouden, en in genaakbaar lokaal een exemplaar der hun aanbelangende wettelijke bepalingen en reglementen ter beschikking van de verzekeringsplichtigen en hun rechthebbenden te stellen.

Zij stellen ook een register ad hoc ter beschikking van de belanghebbenden, om er, in voorkomend geval, de klachten in te vermelden.

Afdeeling II. — Het hooger scheidsgerecht.

Art. 81. Het hooger scheidsgerecht heeft tot opdracht als appelgerecht over de beslissingen der bestuurscommissies uitspraak te doen.

Zijn zetel is te Brussel gevestigd.

Die raad spreekt voor vast uit, tenware er in cassatie werd gegaan.

Art. 82. Het hooger scheidsgerecht is samengesteld uit:

- 1° Een magistraat of gewezen magistraat uit de rechterlijke orde als voorzitter;
- 2° Een griffier-secretaris;
- 3° Twee leden-werkgevers en twee leden-werknemers.

De directeur-generaal van het Nationaal Mijnwerkers-pensioenfonds mag de vergaderingen van den raad bijwonen met raadgevende stem.

Als plaatsvervangers worden naar gelang zulks noodig is, een voldoende aantal voorzitters, griffiers-secretarissen en leden aangesteld.

Art. 83. De vaste en de plaatsvervangende voorzitter worden benoemd door den Koning; de vaste en de plaatsvervangende griffier-secretaris worden aangesteld door den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

De leden-werkgevers en de leden-werknemers worden benoemd door den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg onder de kandidaten-werkgevers en de kandidaten-werknemers, volgens de bij artikel 62 van dit besluit voorgeschreven wijze en regelen.

Art. 84. De leden van het hooger scheidsgerecht nemen hun functies kosteloos waar. Nochtans wordt er hun, onverminderd de verblijfs- en verplaatsingskosten, een zitpenning verleend, waarvan het bedrag voor allen hetzelfde is.

Hoofdstuk VI. — Over de bevoegdheid der rechterlijke organismen.

Art. 85. De bestuurscommissies van de voorzorgskassen spreken in eersten aanleg uit:

1° Voor elke aanvraag ingebracht, met het doel de voordeelen te mogen genieten, voorzien bij een der mijnwerkers-pensioenswetten;

2° Over de ontvankelijkheid der pensioenaanvragen, ingebracht bij toepassing der overeenkomsten getroffen met vreemde landen, binnen de grenzen door die overeenkomsten vastgesteld.

Art. 86. Elke aanvraag dient gestuurd, 't zij rechtstreeks, 't zij door bemiddeling van de aangesloten, ondernemers, naar de bestuurscommissie van de voorzorgskas; binnen het gebied waarvan de exploitatie is gevestigd, waar de werknemer werkzaam is of laatst is werkzaam geweest.

De aanvragen om pensioen of om toelage, ingebracht door bemiddeling van een aangesloten exploitatie, worden door bedoelde exploitatie op een formuleer ad hoc opgesteld, waarvan het model wordt vastgesteld door het Nationaal Fonds en kosteloos afgeleverd aan de aangesloten vereenigingen, die er om vragen; een ontvangbewijs van de aanvraag, houdende datum en dag van de ontvangst der aanvraag, wordt aan den aanvrager besteld.

Art. 87. Bij elke aanvraag dienen de bewijsstukken gevoegd, die inzonderheid bevatten.

Wat de werknemers betreft:

1° Een uittreksel uit den burgerlijken stand, waarbij plaats en datum der geboorte van den belanghebbende worden opgegeven;

2° Een uittreksel uit het bevolkingsregister, de verhouding tegenover den burgerlijken stand aanduidende van den belanghebbende (gehuwd, jonggezel, weduwnaar of gedi-vorceerd);

3° Een uittreksel uit de geboorteakte van de echtgenoot;

4° Een staat betreffende de diensten, waarbij wordt opgegeven de duur van den werkelijken arbeid in de koolmijn-inrichtingen of in de er mee gelijkgestelde ondernemingen;

5° Het werknemersboekje of -boekjes;

6° Wanneer het gaat om een werknemer-invalid, een medisch attest waarbij wegens ziekte zijn onbekwaamheid om gewoonlijk te arbeiden in de onder de toepassing der wet vallende nijverheid wordt vastgesteld.

Wat de weduwen betreft:

1° Een uittreksel uit den burgerlijken stand, vermeldende de geboorte, het huwelijk of de opvolgende huwelijken van de belanghebbende;

2° Een uittreksel uit de akte van overlijden van den echtgenoot;

3° In voorkomend geval, een attest, waarbij wordt opgegeven dat de echtgenoot een pensioen genoot;

4° Een uittreksel uit de geboorteakten van de kinderen

beneden 16 jaar, gesproken uit het huwelijk of waarover de echtgenooten de zorg droegen.

Wat de weezen betreft:

1° Een uittreksel uit den burgerlijken stand, waarbij de geboorte van de belanghebbenden wordt vastgesteld;

2° Een uittreksel uit den burgerlijken stand, waarbij het overlijden der ouders of der echtgenooten, die over de belanghebbenden de zorg droegen, of van den verzekerde, wanneer deze alleen de zorg over de kinderen droeg, wordt vastgesteld.

De bestuurscommissie mag voor elke aanvraag allerhande documenten, die ze nuttig acht, invorderen.

Het hoort aan degenen, die er om verzoeken de bij de samengeordende wetten voorziene voordeelen te genieten, te laten blijken van den duur van hun arbeid in de aangesloten ondernemingen, door middel van staten afgeleverd door bedoelde ondernemingen.

Het getuigenbewijs mag enkel worden geoorloofd, wanneer de aangesloten ondernemingen of de belanghebbende werknemers beweren werkzaam te zijn geweest en, ingevolge overmacht, geen volledig archief meer bezitten.

Nochtans mag het getuigenbewijs niet meer worden ingeroepen voor de jaren, die op den 1° Januari 1925 volgen.

Art. 88. Het onderzoek der aanvragen door de bestuurscommissie geschiedt door middel van de stukken van het dossier en door middel van de door den aanvrager ingebrachte documenten.

Omtrent elke zaak spreekt de commissie aanstonds uit of, ten laatste, in de vergadering die volgt op deze waarin de laatste besprekingen geschieden.

Art. 89. De bestuurscommissie heeft het recht alle onderzoeksmaatregelen voor te schrijven, inzonderheid:

Onderzoekingen voor te schrijven omtrent den toestand der belanghebbenden, medische expertises te eischen, alle inlichtingen in te vorderen, alle getuigen te hooren, aan de aanvragers de vereischte uitleggingen te vragen.

De aanvrager mag, door toedoen van den directeur der voorzorgskas en bij aangeteekenden brief, uitgenoodigd wor-

den te verschijnen. Vóór de bestuurscommissie mag hij zich laten vervangen door een persoon, drager van een op ongezegeld papier gegeven procuratie, wanneer de bestuurscommissie denkt, dat zijn verschijning noodig of nuttig mocht zijn.

Art. 90. De bestuurscommissie mag beslissen, dat de onderzoekingen worden gehouden door den voorzitter der commissie, bijgestaan door den directeur van de voorzorgskas, als secretaris, alsmede door een werkgevers- en een werknemersvertegenwoordiger.

De notulen omtrent die onderzoekingen worden opgemaakt. Die notulen worden aan de bestuurscommissie medegedeeld.

Art. 91. De minuten der door de bestuurscommissie getroffen beslissingen worden in het dossier van elken aanvrager bewaard.

Bedoelde beslissingen worden per post, door middel van kaarten of gewone brieven en door toedoen van den directeur der Voorzorgskas, genotificeerd. In geval van afwijzing wordt een eensluidend afschrift der beslissing bij aangeteekenden brief genotificeerd; die notificering vermeldt ook, dat appel mag worden ingesteld binnen een tijdsbestek van drie maanden.

Art. 92. De beslissingen van de bestuurscommissies zijn voor appel vatbaar vóór het hooger scheidsgerecht.

Art. 93. Het staat aan elk der partijen vrij appel in te stellen, 'tzij aan den aanvrager, 'tzij voor de andere partijen (Rijk en Nationaal Fonds), aan den directeur der voorzorgskas, vervolving en benaerstiging van den directeur-generaal van het Nationaal Fonds.

Art. 94. Het tijdsbestek voor het instellen van het appel is drie maand, te rekenen van af den dag der notificering van de beslissing uitgesproken in eersten aanleg.

Het wordt ingesteld, 'tzij door een verklaring gedaan in het lokaal der kas en in eenregister ad hoc ingeschreven door den directeur der voorzorgskas of zijn vertegenwoordiger,

'tzij per aangeteekenden brief gestuurd naar den directeur der voorzorgskas.

Ten verzoeke van den directeur der voorzorgskas, wordt het door hem ingesteld appel bij aangeteekenden brief aan den aanvrager genotificeerd.

Art. 95. Wanneer een appel is ingesteld, maakt de directeur der voorzorgskas het dossier van den belanghebbende over aan den griffier van het hooger scheidsgerecht; deze meldt er de ontvangst van en laat terzelfder tijd het nummer der inschrijving van de zaak op de appelrol kennen.

Art. 96. Op uitnodiging van zijn voorzitter vergadert de hooge raad. Hij onderzoekt de aanvragen met hulp der door den aanvrager ingebrachte stukken en documenten.

Hij spreekt aanstonds uit of, ten laatste, in de vergadering volgende op die waarin de laatste besprekingen geschieden.

Art. 97. Zoo het noodig was een onderzoek te doen, bezit de hooge raad het bij artikel 89 van dit besluit voorziene recht van onderzoek.

Zoo het hooger scheidsgerecht denkt, dat het nuttig of noodig is, mag de belanghebbende persoonlijk verschijnen vóór bedoelden raad, of zich laten vervangen door een persoon houder eener procuratie op ongezegeld papier.

In dit geval wordt de belanghebbende, door toedoen van den griffier bij aangeteekenden brief uitgenoodigd.

Art. 98. De beslissingen van het hooger scheidsgerecht worden bij volstrekte meerderheid der aanwezig zijnde leden genomen.

Bij staking van stemmen is de stem van den voorzitter beslissend.

De beslissingen worden door den griffier, bij gewonen brief genotificeerd. Zoo de aanvraag afgewezen wordt, geschiedt de notificatie bij aangeteekenden brief.

Zij worden aan de bevoegde voorzorgskassen bekendgemaakt, waaraan ook het dossier van den belanghebbende wordt teruggestuurd.

Op de griffie van den hooger raad wordt de minuut der uitgesproken beslissing bewaard.

HOGFDSTUK V. — Slotbepalingen.

Art. 99. De uitkeering aan verschillende pensioengerechtigden, aanvullingen, vermeerderingen en toelagen ten laste van het Rijk en van het Nationaal Fonds, geschiedt maandelijks en bij vervallen termijn, door toedoen van de voorzorgskas, die het onderzoek der aanvraag gedaan heeft.

Met het oog op die maandelijksche uitkeering, is het jaarlijksch bedrag der bij de samengeordende wetten voorziene voordeelen te verdeelen in twaalf, volgens de door ministreele onderrichtingen te bepalen regels.

De ouderdoms-, overlevings- of weduwerenten ten laste van de Algemeene Lijfrentekas en verworven, krachtens een der speciale wetten op de mijnwerkerspensioenen, door de gepensioneerde belanghebbenden worden uitgekeerd door bemiddeling van het Nationaal Fonds.

Onverminderd de bepalingen voorzien bij artikel 38 van dit besluit, worden de ouderdoms-, overlevings- of weduwerenten, ten laste van de Algemeene Lijfrentekas en verworven, krachtens de algemeene pensioenwet, door de gepensioneerde belanghebbenden, door middel van de stortingen, die bij toepassing van een der speciale wetten op de mijnwerkerspensioenen gedaan werden, door de Algemeene Lijfrentekas uitgekeerd. De aanvullingen van bedoelde renten ten laste van het Nationaal Fonds worden insgelijks door de Algemeene Lijfrentekas uitgekeerd.

Art. 100. Iedere aanvraag om ouderdomspensioen, ingebracht binnen de vijftien dagen volgende op den verjaringsdatum van den wettelijken leeftijd om te worden gepensionneerd wordt aangezien als ingebracht op den verjaringsdatum.

Zoo ook, elke aanvraag om het weduwepensioen of de weezentoeelage, ingebracht binnen de vijftien dagen volgende op den overlijdensdatum van den echtgenoot of van den laatste der echtgenooten, die de zorg over het weeskind droeg, wordt aangezien als ingebracht op den overlijdensdatum.

Art. 101. De in de Algemeene Lijfrentekas door middel van, krachtens een der verzekeringswetten op de mijnwerk-pensioenen, door verplichte stortingen verworven renten, alsmede de renteaanvullingen, in uitvoering der samen-geordende wetten in het Nationaal Fonds gevestigd zijn onvatbaar voor overdracht of beslag.

Die onvatbaarheid voor overdracht of beslag mag evenwel niet ingeroepen worden tegen het Rijk, het Nationaal Fonds en de Algemeene Lijfrentekas.

Zijn vatbaar voor overdracht of beslag in de mate hierna aangeduid, de toelagen, aanvullingen en vermeerderingen, zoowel ten laste van het Rijk als van het Nationaal Fonds, verleend aan de ten laste van de openbare besturen verpleegde personen.

Art. 102. Indien de verpleegde persoon ten volle wordt onderhouden, is het deel vatbaar voor overdracht of beslag vastgesteld op de twee derden van het globaal bedrag der voordeelen opgesomd bij alinea 2 van vorenvermeld artikel.

Art. 103. Indien de verpleegde persoon slechts gedeeltelijk wordt onderhouden, wordt het deel vatbaar voor overdracht of beslag geraamd op het aangeduid bedrag van het deel vatbaar voor beslag, vastgesteld voor de belanghebbenden, die ten volle worden onderhouden:

Voeding	5/10
Huisvesting	3/10
Kleeding	1/10
Verlichting en verwarming	1/10

Art. 104. Het voor beslag vatbaar gedeelte van het pensioen wordt afgestaan ten behoeve van een verplegend bestuur door een overdrachtsakte, geteekend door den verpleegde en door het verplegend bestuur, overgemaakt naar den directeur van de voorzorgskas, belast met de uitkeering van de verschenen pensioen-termijnen.

Die akte vermeldt dat de verpleegde ten volle of gedeeltelijk wordt onderhouden ten laste van de inrichting waaraan de overdracht ten goede komt.

Art. 105. De verplegende besturen die willen in 't bezit komen van het voor beslag vatbaar gedeelte van het pensioen verleend aan pensioengerechtigden die ze kosteloos onderhouden, 't zij ten volle, 't zij gedeeltelijk, dienen een aanvraag te laten geworden aan de bestuurscommissie van de voorzorgskas, die over de rechten der belanghebbenden heeft uitgesproken.

De betwistingen die omtrent de beslissingen van de bestuurscommissies mochten oprijzen, hooren tot de bevoegdheid van het hooger scheidsgerecht.

Art. 106. De uitkeering van het voor beslag of overdracht vatbaar gedeelte geschiedt op de bij artikel 99 van dit besluit vastgestelde vervaldagen.

Art. 107. De belanghebbenden die de door de samen-geordende wetten voorziene voordeelen genieten, mogen geen aanspraak maken op de vermeerderingen en toelagen voorzien bij de algemeene pensioenwet of bij de wet op het bedien-denpensioen.

Het in vorenvermelde alinea voorzien verbod is niet van toepassing op de bij artikel 29, alinea 8, bedoelde weduwen, op de werknemers bedoeld bij artikel 32, alinea's 24 en 27, op die bedoeld bij artikel 39, alinea's 6 en 7, op de pensioengerechtigden bedoeld door de bijkomende bepalingen der samengeordende wetten.

Art. 108. Voor toepassing van artikel 65 der samengeor-dende wetten dient verstaan onder bezoldiging, de wedden, de aanvullende wedden en bijbezoldiging bedoeld in de statuten der kas voor weduwen en weezen van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, waarbij de ambtenaren en beambten van het Ministerie van Arbeid en Sociale Voorzorg zijn aangesloten.

Art. 109. Ter uitvoering van de samengeordende wetten wordt een speciale sterftetabel opgemaakt, toepasselijk op de mijnwerkers.

Een besluit van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg zal den datum vaststellen waarop die sterftetabel aan zijn goedkeuring zal moeten worden onderworpen.

Art. 110. Voor de toepassing van de wet van 25 Juni 1937 tot wijziging en aanvulling van de wet van 1 Augustus 1930, zullen de voorzorgskassen ambtshalve voor het volgende zorgen:

1° Toepassing van den nieuwen voet voor alle pensioenen indien de bedoelde wet de voorwaarden voor het verleenen van deze pensioenen niet heeft gewijzigd.

Ten opzichte van de belanghebbenden die een invaliditeitspensioen genieten, zal er als volgt gehandeld worden:

a) Voor den belanghebbende die in het geheel minder dan twintig jaar dienst telt zal, met inachtneming van de belangen van den bewilligde, het gunstigste pensioen verleend worden;

b) Voor den belanghebbende die langer dan twintig jaar onder den grond werkte zal eveneens, met inachtneming van de belangen van den bewilligde, het gunstigste pensioen verleend worden;

c) Voor de belanghebbende die meer dan twintig jaar onder en boven den grond werkte, maar minder dan twintig jaar onder den grond, zal aan den belanghebbende ten einde hem toe te laten op 60 jaar het bij artikel 33 of 33bis voorzien ouderdomspensioente genieten, een pensioen verleend worden op den grondslag van al de diensten samen, met inbegrip van den bovengrondschen arbeid;

2° Onderzoek van het recht op kolenlevering van de weduwen die in toepassing van artikel 25 der wet van 1 Augustus 1930, gepensionneerd zijn;

3° Onderzoek van het recht der weduwen op een weduwenpensioen van 1,200 frank volgens de gegevens van den dienststaat die reeds in hun dossier voorkomt;

4° Toekenning van het bij artikel 33bis der wet voorzien ouderdomspensioen aan de invaliden;

5° Toekenning aan de krachtens artikel 36 der wet van 1 Augustus 1930 gepensionneerde arbeiders, van de in alinea 12 van dit artikel voorzienen bijslag, volgens de gegevens van den dienststaat der arbeiders die reeds in het dossier van ieder belanghebbende voorkomt.

Wat de na 1 Januari 1935 ingediende aanvragen om invaliditeitstoelage betreft die wegens laattijdige indiening (na den termijn van één jaar) werden afgewezen, zullen de belanghebbenden die sedert de in hun zaak gevallen beslissing tot afwijzing het werk niet hervat hebben, en de belanghebbenden wier aanvraag om toelage vóór den afloop van een termijn van twee jaar, te rekenen van den datum van het staken van het werk in de mijn af, ingediend werd, door de voorzorgskassen tot het indienen van een nieuwe aanvraag aangespoord worden.

Art. 111. Al de aanvragen strekkende tot het verkrijgen, krachtens de nieuwe bepalingen der wet van 25 Juni 1937, van een pensioen of een wijziging van het pensioen, en die vóór 31 December 1937 bij de voorzorgskassen zullen ingediend zijn, zullen als op 1 October 1937 ingediend beschouwd worden.

Art. 112. De in dit besluit niet opgenomen bepalingen van de vroegere koninklijke besluiten zijn ingetrokken, met uitzondering van de bepalingen van het koninklijk besluit van 4 Mei 1933 tot goedkeuring van de regeling, met het oog op de uitvoering van de Fransch-Belgische overeenkomst van 21 Mei 1927.

De regeling van de vraagstukken, die bij deze bepalingen niet worden bedoeld, geschiedt door verdere koninklijke besluiten en ministerieele onderrichtingen.

Art. 113. De bepalingen van dit besluit worden van kracht op 1 October 1937.

Art. 114. Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 15^e October 1937.

LEOPOLD.

Van Koningswege:

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,
A. DELATTRE.

MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

ALGEMEENE DIRECTIE VAN HET MIJNWEZEN

**Ministerieele omzendbrieven en ambtsbrieven
aangaande de mijn politie.**

Het houden der plans van de mijnen.

N° 13 G/6736.

Brussel, den 25 September 1937.

Heer Hoofdingenieur,

In zijn zesmaandelijksch verslag betreffende den toestand, gedurende het eerste semester 1937, der verschillende inrichtingen die van het 8ste mijnarrondissement afhangen, uitte den Heer Hoofdingenieur-Directeur van bewust arrondissement zich als volgt omtrent het houden van de plans der ondergrondsche werken der steenkolenmijnen:

« En remettant leurs plans, des géomètres de charbonnages ont signalé les difficultés, de plus en plus grandes que présentent les levés à la boussole par suite de l'encombrement des galeries et des tailles par les tuyauteries d'air comprimé, les cadres métalliques, les couloirs oscillants, les scrapers,...

« A cause de l'intensité du travail dans les mines, il est impossible d'enlever ces objets métalliques pour soustraire la boussole à leur influence. Le procédé habituel par coup d'avant et d'arrière, n'offre plus suffisamment de garanties. Il est souvent difficile de trouver une base pour orienter un levé.